

I

(Законодавчі акти)

ПОСТАНОВИ

ПОСТАНОВА (ЄС) № 1151/2012 ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ ТА РАДИ

від 21 листопада 2012 р.

про системи гарантування якості сільськогосподарських продуктів та продуктів харчування

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ ТА
РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема статтю 43.2 та параграф 1 статті 118,

беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

після передачі проекту законодавчого акту до національних парламентів,

беручи до уваги думку Європейського соціально-економічного комітету⁽¹⁾,

беручи до уваги думку Комітету регіонів⁽²⁾,

діючи відповідно до усталеної законодавчої процедури⁽³⁾,

беручи до уваги такі обставини:

- (1) Якість і розмаїття сільськогосподарської, рибогосподарської та аквакультурної продукції Європейського Союзу є однією з його важливих сильних сторін, що дають виробникам ЄС конкурентні переваги та становлять значний внесок до його живої культурної та гастрономічної спадщини. Це стало можливим завдяки навичкам та рішучості фермерів і виробників ЄС, що зберегли традиції, враховуючи при цьому нові методи виробництва та нові матеріали.
- (2) Громадяни та споживачі ЄС дедалі більше вимагають якісних і традиційних продуктів. Вони також прагнуть зберегти розмаїття сільськогосподарського виробництва в ЄС. Це створює попит на аграрні продукти або продукти харчування з упізнаними особливими

характеристиками, зокрема з тими, що пов'язані з їхнім географічним походженням.

- (3) Виробники можуть продовжувати виробництво широкого асортименту якісних продуктів тільки якщо їхні зусилля адекватно винагороджуються. Для цього потрібно, щоб вони могли інформувати покупців і споживачів про характеристики їхнього продукту в умовах чесної конкуренції. Для цього потрібно також, щоб вони могли відповідним чином позначати свої продукти на ринку.
- (4) Ефективні системи гарантування якості для виробників, що винагороджують їхні зусилля з виробництва широкого асортименту якісних продуктів, можуть сприяти сільській економіці. Це стосується насамперед проблемних, гірських та віддалених регіонів, де аграрний сектор становить значну частку економіки, а виробничі витрати є високими. Таким чином системи гарантування якості можуть сприяти політиці розвитку сільської місцевості та політиці підтримки ринку та доходів у рамках Спільної сільськогосподарської політики (ССП) та доповнювати її. Зокрема, вони можуть сприяти розвитку тих регіонів, де аграрний сектор відіграє важливу роль, а особливо проблемних регіонів.
- (5) Політичні пріоритети стратегії "Європа 2020", наведені в зверненні Комісії "Європа 2020: Стратегія розумного, сталого та інклюзивного розвитку", містять цілі досягнення конкурентної економіки, що ґрунтується на знанні та інноваціях, та сприяння економіці з високим рівнем зайнятості, що забезпечував би соціальну та територіальну єдність. Тому політика якості аграрних продуктів має надавати виробникам необхідні інструменти для кращої ідентифікації та кращого просування їхніх продуктів з особливими характеристиками, водночас захищаючи цих виробників від недобросовісних практик.

¹ ОJ. С 218, 23.7.2011, с. 114.

² ОJ. С 192, 1.7.2011, с. 28

³ Позиція Європейського Парламенту від 13 вересня 2012 р. (ще не опублікована в Офіційному журналі) та рішення Ради від 13 листопада 2012 р

- (6) Низка передбачених додаткових заходів має відповідати принципам субсидіарності та пропорційності.
- (7) Заходи політики якості аграрних продуктів встановлені в Постанові Ради (ЄС) № 1601/91 від 10 червня 1991 р., що встановлює загальні правила визначення, опису та презентації ароматизованих вин, ароматизованих напоїв на основі вина та ароматизованих коктейлів з вмістом вина ⁽¹⁾; Директиві Ради 2001/110/ЄС від 20 грудня 2001 р. про мед ⁽²⁾ та особливо в статті 2 цієї Директиви, Постанові Ради (ЄС) № 247/2006 від 30 січня 2006 р. про особливі заходи в галузі сільського господарства у віддалених регіонах ЄС ⁽³⁾ та особливо в статті 14 цієї Постанови; Постанові Ради (ЄС) № 509/2006 від 20 березня 2006 р. про сільськогосподарські продукти та продукти харчування як гарантовано традиційні страви ⁽⁴⁾; Постанові Ради (ЄС) № 510/2006 від 20 березня 2006 р. про захист географічних найменувань та позначень походження аграрних продуктів і продуктів харчування ⁽⁵⁾; Постанові Ради (ЄС) № 1234/2007 від 22 жовтня 2007 р. про спільну організацію аграрних ринків і особливі норми для деяких сільськогосподарських продуктів (Постанова про єдину організацію аграрних ринків) ⁽⁶⁾ та особливо в підрозділі I розділу Ia та розділі I глави I титулу II частини II даної Постанови; Постанові Ради (ЄС) № 834/2007 від 28 червня 2007 р. про органічне виробництво та маркування органічних продуктів ⁽⁷⁾; та в Постанові (ЄС) № 110/2008 Європейського Парламенту та Ради від 15 січня 2008 р. про визначення, опис, презентацію, маркування та захист географічних найменувань алкогольних напоїв ⁽⁸⁾.
- (8) Маркування сільськогосподарських продуктів та продуктів харчування регулюється загальними правилами, визначеними Директивою 2000/13/ЄС Європейського парламенту та Ради від 2000 р. про гармонізацію законів держав-членів стосовно маркування, презентації та реклами продуктів харчування ⁽⁹⁾, та зокрема положеннями, спрямованими на попередження маркування, що може ввести споживачів в оману.
- (9) У повідомленні Комісії Європейському Парламенту, Раді, Європейському соціально-економічному комітету та Комітету регіонів про політику щодо якості сільськогосподарських продуктів збільшення загальної узгодженості та послідовності політики щодо якості було визначено як пріоритет.
- (10) Система захисту географічних найменувань сільськогосподарських продуктів та продуктів харчування та система захисту гарантовано традиційних страв мають певні спільні цілі та положення.
- (11) Європейський Союз певний час застосовував підхід, метою якого є спрощення регуляторної політики ССП. Цей підхід також має застосовуватися до норм у галузі політики щодо якості сільськогосподарських продуктів, не ставлячи при цьому під сумнів особливі характеристики цих продуктів.
- (12) Деякі норми, що є частиною політики щодо якості сільськогосподарських продуктів, нещодавно були переглянуті, але ще не впроваджені повністю. Тому їх не потрібно включати до цієї Постанови. Однак вони можуть бути включені пізніше, після повної імплементації законодавства.
- (13) У світлі викладених міркувань наступні положення потрібно поєднати в єдиний правовий корпус, що містив би нові або змінені положення Постанов (ЄС) № 509/2006 та (ЄС) № 510/2006 та збережені положення Постанов (ЄС) № 509/2006 та (ЄС) № 510/2006 .
- (14) Задля ясності та прозорості Постанови (ЄС) № 509/2006 та (ЄС) № 510/2006 мають бути анульовані та замінені цією Постановою
- (15) Положення цієї Постанови мають поширюватися лише на сільськогосподарські продукти, призначені для споживання людьми та згадані в Додатку I до Договору, а також на продукти, не згадані в цьому Додатку, які є тісно пов'язаними з аграрним виробництвом або сільською економікою.
- (16) Правила, встановлені цією Постановою, мають застосовуватися без зміни існуючого законодавства Євросоюзу про вина, ароматизовані вина, алкогольні напої, продукти органічного фермерства або віддалені регіони.
- (17) Норми щодо позначення походження та географічних найменувань мають поширюватися лише на продукти, чії характеристики тісно пов'язані з географічним походженням. Той факт, що до наявної системи включено в якості кондитерських виробів лише окремі види шоколаду, є аномалією, яка має бути виправлена.
- (18) Особливими цілями захисту позначення походження та географічних найменувань є забезпечення належної винагороди для фермерів та виробників за якості та характеристики даного продукту або за спосіб його виробництва та надання зрозумілої інформації про продукти з особливими характеристиками, пов'язаними з географічним походженням, яке уможливило б більш поінформований вибір продуктів з боку споживачів.

¹ OJ. L 149, 14.6.1991, с. 1.

² OJ. L 10, 12.1.2002, с. 47.

³ OJ. L 42, 14.2.2006, с. 1.

⁴ OJ. L 93, 31.3.2006, с. 1.

⁵ OJ. L 93, 31.3.2006, с. 12

⁶ OJ. L 299, 16.11.2007, с. 1

⁷ OJ. L 189, 20.7.2007, с. 1.

⁸ OJ. L 39, 13.2.2008, с. 16

⁹ OJ. L 109, 6.5.2000, с. 29.

- (19) Забезпечення однакового дотримання прав інтелектуальної власності на захищені в ЄС найменування по всьому ЄС є пріоритетом, якого можна більш ефективно досягти на рівні ЄС.
- (20) Спільне правове регулювання на рівні ЄС, що захищає позначення походження та географічні найменування через їх включення до реєстру, полегшує розвиток названих інструментів, оскільки запропонований у такому регулюванні більш уніфікований підхід забезпечує чесну конкуренцію між виробниками продуктів - носіїв таких найменувань та підвищує рівень довіри споживачів до таких продуктів. Необхідно передбачити розвиток позначень походження та географічних найменувань на рівні ЄС та сприяння створенню механізмів їх захисту в третіх країнах у рамках Світової організації торгівлі (СОТ) або в багато- та двосторонніх угодах, що було би внеском до визнання якості продуктів та способу їх виробництва як фактору створення доданої вартості.
- (21) У світлі досвіду впровадження Постанови Ради (ЄС) № 2081/92 від 1 липня 1992 р. про захист географічних найменувань і позначень походження сільськогосподарських продуктів і продуктів харчування ⁽¹⁾ та постанови (ЄС) № 510/2006 є потреба зупинитися на певних питаннях задля прояснення та спрощення деяких правил і задля спрощення процедур даної системи гарантування якості.
- (22) У світлі існуючої практики надалі має бути визначено та збережено два різних інструменти для виявлення зв'язку між продуктом та його географічним походженням, а саме захищене позначення походження та захищене географічне найменування. Без зміни концепції цих інструментів необхідно внести деякі зміни до визначень задля кращого врахування визначення географічних найменувань, що містяться в Угоді про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності та щоб спростити їх і зробити їх зрозумілішими для учасників ринку.
- (23) Сільськогосподарський продукт або продукт харчування, що містить такий географічний опис, має виконувати певні умови, вказані в специфікації, такі як особливі вимоги до захисту природних ресурсів або ландшафту місця виробництва або покращення добробуту свійських тварин.
- (24) Задля захисту на території держав-членів позначення походження та географічні найменування мають реєструватися лише на рівні ЄС. Починаючи з дати подання заявки на таку реєстрацію на рівні ЄС, держави-члени повинні мати змогу забезпечити проміжний захист на національному рівні без впливу на торгівлю на рівні ЄС або на міжнародну торгівлю. Захист, що його гарантує ця Постанова після реєстрації, має
- бути рівною мірою доступним для позначень походження та географічних найменувань третіх країн, що відповідають критеріям та захищені в країні походження.
- (25) Процедура реєстрації на рівні ЄС повинна уможливити здійснення власних прав через оскарження з боку будь-якої фізичної або юридичної особи з законним інтересом із держави-члена, відмінної від держави-члена, в якій подається заявка, або з третьої держави.
- (26) Включення до реєстру захищених позначень походження та захищених географічних найменувань має також містити інформацію для споживачів та учасників торгівлі.
- (27) ЄС веде переговори про міжнародні угоди, включно з угодами, що стосуються позначень походження і географічних найменувань, зі своїми торговими партнерами. Задля спрощення публічного доступу до інформації про відповідним чином захищені назви та, зокрема, задля гарантування захисту та контролю використання цих назв назви можуть бути внесені до реєстру захищених позначень походження та захищених географічних найменувань. Якщо назви не вказані спеціально як позначення походження у таких міжнародних угодах, вони мають вноситися до реєстру як захищені географічні найменування.
- (28) З огляду на їхню особливу природу має бути ухвалено спеціальні положення про маркування стосовно захищених позначень походження та захищених географічних найменувань, що зобов'язують виробників використовувати відповідні символи ЄС або найменування на упаковці. У випадку назв ЄС використання таких символів або найменувань має бути обов'язковим, щоб ця категорія продуктів та надані їм гарантії краще впізнавалися споживачами та щоб полегшити ідентифікацію цих продуктів на ринку і, отже, спростити перевірки. Беручи до уваги вимоги СОТ, використання таких символів або найменувань має бути добровільним для географічних найменувань та позначень походження із третіх країн.
- (29) Необхідно забезпечити захист назв, включених до реєстру, з метою гарантування їхнього коректного використання та попередження практик, що можуть ввести споживачів в оману. Крім того, необхідно прояснити засоби гарантування захисту географічних найменувань та позначень походження, особливо в тому, що стосується ролі груп виробників та компетентних органів держав-членів.
- (30) Має бути ухвалено спеціальні положення, що дозволяють використання зареєстрованих назв поряд із іншими назвами в перехідні періоди. Ці винятки має бути спрощено та прояснено. У деяких випадках задля подолання тимчасових складнощів та з довгостроковою

¹ ОJ. L 208, 24.7.1992, с. 1

метою гарантування дотримання специфікацій усіма виробниками ці винятки можуть діяти строком до 10 років.

- (31) Необхідно прояснити обсяг захисту, гарантованого цією Постановою, зокрема стосовно обмежень реєстрації нових торгових марок у Директиві 2008/95/ЄС Європейського парламенту та Ради від 22 жовтня 2008 р. про гармонізацію законів держав-членів про торгові марки⁽¹⁾, що суперечать реєстрації захищених позначень походження та захищених географічних найменувань, подібно до того, як це вже відбулося з регулюванням реєстрації нових торгових марок на рівні Європейського Союзу. Таке прояснення необхідне також для власників пріоритетних прав інтелектуальної власності, зокрема прав, що стосуються торгових марок та омонімічних назв, зареєстрованих як захищені позначення походження або як захищені географічні найменування.
- (32) Захист позначень походження та географічних найменувань має бути поширено на випадки протиправного використання, імітації та підробки зареєстрованих назв товарів і послуг задля забезпечення високого рівня захисту, подібного до того, що вже діє в галузі вин. Якщо захищені позначення походження або захищені географічні найменування використовуються як інгредієнти, потрібно брати до уваги повідомлення Комісії “Інструкції з маркування продуктів харчування з використанням захищених позначень походження або захищених географічних найменувань в якості інгредієнтів”.
- (33) Назви, вже зареєстровані відповідно до Постанови (ЄС) № 510/2006 станом на 3 січня 2013, повинні залишатися захищеними цією Постановою та бути автоматично включені до реєстру.
- (34) Особливою метою системи захисту гарантованих традиційних страв є допомога виробникам традиційних продуктів в інформуванні споживачів про якість їхнього продукту, що створюють додану вартість. Але, оскільки було зареєстровано лише невелику кількість назв, наявне регулювання щодо гарантованих традиційних страв не реалізувало свій потенціал. Тому наявні положення потребують покращення, прояснення та загострення, щоб норми стали зрозумілішими, зручнішими в застосуванні та привабливішими для потенційних користувачів.
- (35) Наявна система гарантування якості дозволяє зареєструвати назву з метою ідентифікації без резервування назви в ЄС. Оскільки ця опція не була цілком зрозумілою зацікавленим особам та оскільки завдання ідентифікації традиційних продуктів легше виконати на рівні держави-члена або регіону з дотриманням принципу субсидіарності, ця опція більше не має бути доступною. У світлі досвіду норми мають стосуватися лише захисту назв на рівні ЄС.
- (36) Щоб гарантувати дотримання норм під час реєстрації автентичних традиційних продуктів, необхідно ухвалити критерії та умови реєстрації назви, зокрема такі, що стосуються визначення “традиційного”, яке має поширюватися на продукти, що вироблялися протягом тривалого часу.
- (37) Щоб гарантувати відповідність гарантованих традиційних страв їхній специфікації та дотримання їхньої якості, виробники, організовані в групи, мають самі визначити продукт у специфікації. Можливість реєстрації назви як гарантованої традиційної страви має бути надана також виробникам із третіх країн.
- (38) Резервування назви можливе лише для гарантованих традиційних страв, зареєстрованих на рівні Європейського Союзу. Запис у реєстрі також має містити інформацію для споживачів і торгових операторів.
- (39) Задля уникнення створення нерівних умов конкуренції будь-який виробник, включно з виробниками з третіх країн, повинен мати змогу використовувати зареєстровану назву гарантованої традиційної страви за умови, якщо продукт відповідає вимогам відповідної специфікації, а виробник проходить необхідні перевірки. На маркуванні гарантованих традиційних страв, вироблених у ЄС, має бути розміщений символ ЄС, який має легко асоціюватися з позначенням “гарантована традиційна страв”.
- (40) Задля захисту зареєстрованих назв від протиправного використання або від практик, що можуть вводити споживачів в оману, має бути гарантоване їхнє виключне використання.
- (41) Вказані в Постанові (ЄС) № 509/2006 умови використання для назв, уже зареєстрованих відповідно до Постанови (ЄС) № 509/2006, на які станом на 3 січня 2013 р. не поширювалася б дія цієї Постанови, мають застосовуватися протягом перехідного періоду.
- (42) Необхідно запровадити процедуру реєстрації назв, зареєстрованих раніше без резервування назви, відповідно до Постанови (ЄС) № 509/2006, що уможливило б їх реєстрацію з резервуванням назви.
- (43) Також необхідно ухвалити положення про перехідні заходи, що застосовуються до заявок на реєстрацію, отриманих Комісією до 3 січня 2013 р.
- (44) Необхідно запровадити другий щабель систем гарантування якості, що ґрунтуються на характеристиках якості, які створюють додану вартість, і що можуть повідомлятися на внутрішньому ринку й застосовуватися добровільно. Ці опціональні характеристики якості мають стосуватися особливих горизонтальних

¹ ОJ. L 299, 8.11.2008, с. 25.

характеристик стосовно однієї чи кількох категорій продуктів, методів вирощування чи властивостей обробки, які діють у певних галузях. Опціональна характеристика якості “гірський продукт” досі виконувала умови та створюватиме додаткову вартість на ринку. Задля спрощення застосування Директиви 2000/13/ЄС, де маркування продуктів харчування може ввести споживачів в оману щодо опціональних характеристик якості, зокрема щодо “гірського продукту”, Комісія може ухвалювати рекомендації.

- (45) Щоб надати гірським виробникам ефективний інструмент збуту їхнього продукту та зменшити ризики введення споживачів в оману щодо гірського походження продуктів на ринку, потрібно ухвалити положення щодо визначення на рівні ЄС опціональної характеристики якості для гірських продуктів. Визначення гірських областей має ґрунтуватися на загальних критеріях класифікації, що застосовуються для ідентифікації гірської території в Постанові Ради (ЄС) № 1257/1999 від 17 травня 1999 р. про підтримку сільського розвитку Європейським сільськогосподарським консультативним та гарантійним фондом (ЄСКГФ) ⁽¹⁾.
- (46) Додана вартість географічних найменувань та гарантованих традиційних страв ґрунтується на довірі споживача. Вони викликають довіру лише тоді, коли супроводжуються ефективними перевітками. Ці системи гарантування якості мають підлягати моніторинговій системі офіційних перевірок у відповідності до принципів, що містяться в Постанові (ЄС) № 82/2004 Європейського парламенту та Ради від 29 квітня 2004 р. про офіційні перевірки з метою верифікації відповідності законодавству про корми та харчування та правилам щодо здоров'я та добробуту тварин ⁽²⁾, та мають передбачати систему перевірок на всіх стадіях виробництва, обробки та збуту. Щоб допомогти державам-членам краще застосовувати положення Постанови (ЄС) № 882/2004 при перевірках географічних найменувань та гарантованих традиційних страв, посилення на найважливіші статті мають бути згадані в цій Постанові.
- (47) Щоб гарантувати для споживача особливі характеристики географічних найменувань та гарантованих традиційних страв, учасники ринку мають перевірятися на відповідність специфікації продукту.
- (48) Задля гарантування безсторонності та ефективності компетентні органи мають відповідати низці операційних критеріїв. Необхідно розглянути положення про передачу повноважень на здійснення особливих завдань із перевірки контролюючим органам.
- (49) Європейські стандарти (EN standards), розроблені Європейським комітетом зі стандартизації (CEN), та міжнародні стандарти, розроблені Міжнародною організацією зі стандартизації (ISO), мають використовуватися для акредитації контролюючих органів, а також використовуватися самими цими органами в їхній діяльності. Акредитація цих органів має відбуватися у відповідності до Постанови (ЄС) № 765/2008 Європейського парламенту та Ради від 9 липня 2008 р. про вимоги до акредитації та нагляду за ринком стосовно продажу продуктів ⁽³⁾.
- (50) Інформація про перевірки географічних найменувань та гарантованих традиційних страв має включатися в багаторічні національні плани перевірок та річний звіт, який готують держави-члени відповідно до Постанови (ЄС) № 882/2004.
- (51) Держави-члени мають бути уповноважені на стягнення платні для покриття відповідних видатків.
- (52) Існуючі правила щодо подальшого використання родових назв має бути прояснено, щоб родові назви, які є схожими на захищену назву або характеристику або становлять її частину, могли зберігати статус родових назв.
- (53) Датою встановлення пріоритетності торгової марки та позначення походження або географічного найменування має бути дата подання заявки на реєстрацію торгової марки в ЄС або в державах-членах та дата подання заявки на захист позначення походження або географічного найменування до Комісії.
- (54) Положення щодо відмови або співіснування позначення походження чи географічного найменування на підставі конфлікту з існуючою торговою маркою мають застосовуватися далі.
- (55) Критерії, згідно з якими наступним торговим маркам має бути відмовлено або, якщо вони вже зареєстровані, скасовано реєстрацію на підставі конфлікту з позначенням походження або географічним найменуванням, зареєстрованим раніше, мають відповідати встановленому обсягу правового захисту позначення походження або географічного найменування.
- (56) Положень, якими встановлюються права інтелектуальної власності, особливо ж норми в межах системи захисту позначення походження та географічних найменувань або норми, встановлені законодавством про торгівлі марки, не мають стосовуватися резервування назв та встановлення найменувань і символів відповідно до систем захисту гарантованих традиційних страв і опціональних характеристик якості.

¹ ОJ. L 160, 26.6.1999, с. 80.

² ОJ. L 165, 30.4.2004, с.1.

³ ОJ. L 218, 13.8.2008, с. 30.

- (57) Роль груп необхідно прояснити та визнати. Групи відіграють важливу роль у процесі подання заявок на реєстрацію позначень походження, географічних найменувань та гарантованих традиційних страв, а також у виправленні специфікацій і запитах на анулювання. Група також може вести діяльність із нагляду за здійсненням захисту зареєстрованих назв, відповідності продукції її специфікації, інформування та просування зареєстрованої назви, а також загалом будь-яку діяльність, метою якої є покращення вартості зареєстрованих назв та ефективності норм щодо якості. Крім того, вона має відслідковувати позицію продукту на ринку. Водночас така діяльність не має полегшувати антиконкурентну поведінку, несумісну зі статтями 101 та 102 Договору, або вести до неї.
- (58) Щоб гарантувати, що зареєстровані позначення походження, географічні найменування та гарантовані традиційні страви відповідають умовам, встановленим цією Постановою, заявки мають розглядатися державними органами відповідних держав-членів відповідно до мінімальних спільних положень, зокрема щодо національної процедури оскарження. Надалі Комісія має розглянути заявки та переконатися у відсутності явних помилок та в тому, що законодавство ЄС і інтереси зацікавлених осіб поза державою-членом, у якій було подано заявку, взято до уваги.
- (59) Реєстрація позначення походження, географічних найменувань та гарантованих традиційних страв має бути відкритою для назв продуктів з третіх країн, які відповідають вимогам, встановленим цією Постановою.
- (60) Символи, найменування та аббревіатури, що позначають участь у процедурі захисту якості та відповідні права в межах ЄС, мають бути захищені в ЄС та в третіх країнах з метою забезпечення їх використання з автентичними продуктами та уникнення введення споживачів в оману щодо якостей продуктів. Крім того, задля забезпечення ефективності захисту Комісія повинна мати в розпорядженні співрозмірний бюджет, що надається їй централізовано в рамках Постанови Ради (ЄС) № 1698/2005 від 20 вересня 2005 р. на підтримку сільського розвитку Європейським аграрним фондом сільського розвитку (ЄАФСР)⁽¹⁾ та відповідно до статті 5 Постанови Ради (ЄС) № 1290/2005 від 21 червня 2005 р. про фінансування Спільної сільськогосподарської політики⁽²⁾.
- (61) Процедуру реєстрації для захисту позначень походження, географічних найменувань і гарантованих традиційних страв, включно з термінами розгляду та оскарження, має бути скорочено та покращено, зокрема в тому, що стосується ухвалення рішень. Комісія, що за певних обставин діє з допомогою держав-членів, повинна нести відповідальність за ухвалення рішень про реєстрацію. Потрібно ухвалити процедури, які б дозволили зміну специфікацій продукту після реєстрації та анулювання зареєстрованих назв, зокрема якщо продукт більше не відповідає своїй специфікації або якщо назва більше не використовується на ринку.
- (62) Щоб полегшити транскордонні заявки на спільну реєстрацію захищених позначень походження, захищених географічних найменувань або гарантованих традиційних страв, потрібно передбачити відповідні процедури.
- (63) Задля доповнення або зміни певних несуттєвих елементів цієї Постанови, потрібно, відповідно до статті 290 Договору, делегувати Комісії повноваження щодо доповнення списку продуктів у Додатку I до цієї Постанови; встановлення обмежень та виключень щодо походження кормів у випадку позначення походження; встановлення обмежень та виключень щодо забою живих тварин або походження сировини; встановлення правил, що обмежують інформацію, яка міститься в специфікації продукту; встановлення символів ЄС; встановлення додаткових перехідних правил задля захисту прав та законних інтересів відповідних виробників або зацікавлених осіб; уточнення подальших деталей щодо критеріїв можливості реєстрації гарантованих традиційних страв; встановлення детальних правил, що стосуються критеріїв опціональних характеристик якості; запровадження додаткової опціональної характеристики якості, встановлення умов її використання та зміна цих умов; встановлення виключень щодо використання терміну “гірський продукт” та встановлення методів виробництва та інших критеріїв, що стосуються застосування цієї опціональної характеристики якості, зокрема встановлення умов, за яких сировина або корми можуть походити не з гірських областей; встановлення додаткових правил визначення родового статусу характеристик у ЄС; встановлення правил визначення використання назви виду рослини або породи тварини; встановлення правил проведення національної процедури оскарження спільних заявок, що стосуються території більше ніж однієї держави; та щодо доповнення правил процесу подання заявки, процесу оскарження, процесу подання заявки на внесення змін та процесу анулювання загалом. Особливо важливим є проведення Комісією відповідних консультацій, у тому числі на експертному рівні, під час підготовчої роботи. Готуючи делеговані акти, Комісія має гарантувати синхронну, вчасну та належну передачу відповідних документів до Європейського парламенту та Ради.
- (64) Для гарантування уніфікованих умов імплементації цієї Постанови Комісія має отримати відповідні повноваження на встановлення норм щодо форми специфікації продукту, деталізованих норм щодо форми та змісту реєстру захищених позначень походження та захищених географічних найменувань;

¹ ОJ. L 277, 21.10.2005, с. 1.

² ОJ. L 209, 21.10.2005, с. 1.

визначення технічних характеристик символів та найменувань ЄС, а також правил їх використання на продуктах, зокрема щодо відповідних мовних версій; надання та подовження перехідних періодів тимчасових виключень у використанні захищених позначень походження та захищених географічних найменувань; встановлення деталізованих норм щодо форми та змісту реєстру гарантованих традиційних страв; встановлення норм захисту гарантованих традиційних страв; визначення всіх заходів, що стосуються форми, процедур та інших технічних деталей заявки згідно з титулом IV; встановлення норм захисту опціональних характеристик якості; встановлення норм уніфікованого захисту найменувань, аббревіатур і символів на позначення систем гарантування якості; встановлення деталізованих норм щодо процедури, форми та подання заявок на реєстрацію та оскаржень; відмови у задоволенні заявки; ухвалення рішень щодо реєстрації назви, якщо згоди не було досягнуто; встановлення деталізованих норм щодо процедури, форми та подання заявок на внесення змін; анулювання реєстрації захищеного позначення походження, захищеного географічного найменування або гарантованої традиційної страви; та встановлення деталізованих норм щодо процедури та форми процесу анулювання та подання запитів на анулювання. Ці повноваження мають здійснюватися у відповідності до Постанови (ЄС) № 182/2011 Європейського парламенту та Ради від 16 лютого 2011 р, якою встановлюються норми та загальні принципи щодо механізмів контролю здійснення Комісією виконавчих повноважень з боку держав-членів ⁽¹⁾.

- (65) Щодо складання та ведення реєстрів захищених позначень походження, захищених географічних найменувань та захищених гарантованих традиційних страв, що визнаються даною системою гарантування якості; задля визначення засобів, за допомогою яких забезпечується публічний доступ до назви та адреси органів сертифікації продукту; та у випадку реєстрації назви за відсутності оскарження або обгрунтованого рішення про оскарження або якщо, в разі їх наявності, було досягнуто згоди, Комісія повинна мати повноваження ухвалювати акти без застосування Постанови (ЄС) № 182/2011.

УХВАЛИЛИ ТАКУ ПОСТАНОВУ:

ТИТУЛ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1

Цілі

1. Ця Постанова має на меті допомогти виробникам сільськогосподарських продуктів та продуктів харчування в інформуванні покупців та споживачів про характеристики та сільськогосподарські властивості таких продуктів, забезпечуючи:

- (a) чесну конкуренцію для фермерів і виробників сільськогосподарських продуктів та продуктів харчування, що мають характеристики та атрибути, які створюють додану вартість;
- (b) доступність надійної інформації щодо таких продуктів для споживачів;
- (c) дотримання прав інтелектуальної власності та
- (d) цілісність внутрішнього ринку.

Заходи, передбачені цією Постановою, мають на меті підтримку сільськогосподарського виробництва та переробки та систем фермерського господарства, пов'язаних з високоякісними продуктами, та сприяння досягненню політичних цілей розвитку сільської місцевості.

2. Цією Постановою встановлюються системи гарантування якості, що становлять основу для ідентифікації та, в разі відповідності критеріям, захисту назв і характеристик, які, зокрема, позначають або описують сільськогосподарські продукти з:

- (a) характеристиками, які створюють додану вартість, або
- (b) властивостями, які створюють додану вартість внаслідок методів вирощування або переробки, що застосовуються у виробництві цих продуктів, або місця їх виробництва або продажу.

Стаття 2

Сфера застосування

1. Ця Постанова стосується сільськогосподарських продуктів, призначених для споживання людиною, перерахованих у Додатку I до Договору, та інших сільськогосподарських продуктів і продуктів харчування, перерахованих у Додатку I до цієї Постанови.

На виконання міжнародних зобов'язань та беручи до уваги нові методи виробництва та нові матеріали, Комісія буде уповноважена ухвалювати делеговані акти, що доповнюють список продуктів у Додатку I до цієї Постанови, відповідно до статті 56. Такі продукти мають бути тісно пов'язані з сільськогосподарськими продуктами або з сільською економікою.

2. Дія цієї Постанови не поширюватиметься на алкогольні напої, ароматизовані вина або винні продукти, визначені в Додатку XIb до Постанови (ЄС) № 1234/2007, за винятком винних оцтів.

¹ ОJ. L 55, 28.2.2011, с. 13

3. Ця Постанова діятиме без обмеження чинності інших норм ЄС, що стосуються збуту продуктів та зокрема єдиної спільної організації ринків, а також маркування харчових продуктів.

4. Директива 98/34/ЄС Європейського парламенту та Ради від 22 червня 1998, що визначає процедуру інформування в галузі технічних стандартів і норм, а також норм щодо послуг інформаційного суспільства⁽¹⁾, не поширюється на норми щодо якості, встановлені цією Постановою.

Стаття 3

Визначення

Для цілей цієї постанови будуть чинними такі визначення:

- (1) “система гарантування якості” (“система захисту”) – системи, визначені в титулах II, III та IV;
- (2) “група” – будь-яке об’єднання, незалежно від правової форми, що складається головним чином із виробників або переробників одного й того самого продукту;
- (3) “традиційний” – такий, чиє використання на внутрішньому ринку протягом періоду, достатнього для передачі між поколіннями, є доведеним; цей період становить щонайменше 30 років;
- (4) “маркування” – будь-які слова, позначки, торгові або виробничі марки, зображення або символи, що відсилають до харчового продукту та розміщені на будь-якій упаковці, в документі, записці, на етикетці, кільці або кришці, яка супроводжує такий харчовий продукт або відсилає до нього;
- (5) “особлива ознака” продукту – характерні властивості продукту, що ясно відрізняють продукт від інших схожих продуктів тієї самої категорії;
- (6) “родові назви” – назви продуктів, які, хоча і стосуються місця, регіону або країни, де продукт початково вироблявся або продавався, стали загальною назвою продукту в ЄС;
- (7) “етап виробництва” – виробництво, переробка або приготування;
- (8) “продукти переробки” – харчові продукти, що створюються в результаті переробки неперероблених продуктів. Продукти переробки можуть містити інгредієнти, необхідні для їхнього виробництва або для надання їм особливих властивостей.

ТИТУЛ II

ЗАХИЩЕНІ ПОЗНАЧЕННЯ ПОХОДЖЕННЯ ТА ЗАХИЩЕНІ ГЕОГРАФІЧНІ НАЙМЕНУВАННЯ

Стаття 4

Ціль

Система гарантування захищених позначень походження та захищених географічних найменувань встановлюється задля сприяння виробникам або продуктам, пов’язаним із географічною областю, через:

- (a) забезпечення справедливих доходів завдяки якостям продукту;
- (b) забезпечення уніфікованого захисту назв як права інтелектуальної власності на території ЄС;
- (c) надання споживачам зрозумілої інформації про якість продукту, що створюють додану вартість.

Стаття 5

Вимоги до позначень походження та географічних найменувань

1. Для цілей цієї Постанови “позначення походження” визначається як назва, що позначає продукт:

- (a) який походить із певного конкретного місця, регіону або, у виняткових випадках, країни;
- (b) чия якість або характеристики переважно або повністю завдячують певному географічному середовищу з притаманними йому природними та людськими факторами;
- (c) виробництво якого на всіх етапах відбувається у даній географічній зоні.

2. Для цілей цієї Постанови “географічне найменування” означає назву, що позначає продукт:

- (a) який походить із певного конкретного місця, регіону або країни;
- (b) чий якість, репутація чи інші характеристики значною мірою завдячують його географічному походженню;
- (c) виробництво якого принаймні на одному з етапів відбувається у даній географічній зоні.

3. Попри абзац 1, деякі назви розглядатимуться як позначення походження, незважаючи на те, що сировина для їх виробництва походить із географічної зони, яка є ширшою за дану географічну зону або відмінною від неї, за умови, якщо:

- (a) географічна зона походження сировини є визначеною;
- (b) існують особливі умови виробництва цієї сировини;
- (c) існують норми щодо перевірок задля гарантії того, що умови, згадані в пункті (b), виконуються;

¹ ОJ. L 204, 31.3.2006, с. 37

Специфікація продукту

(d) відповідні позначення походження визнавалися як позначення походження в країні походження перед 1 травня 2004 р.

Під сировиною в цьому абзаці розуміються лише живі тварини, м'ясо та молоко.

4. Задля врахування особливого характеру виробництва продуктів тваринного походження Комісія матиме повноваження ухвалювати у відповідності до статті 56 делеговані акти щодо обмежень та виключень стосовно визначення походження кормів у випадку позначення походження.

Крім того, задля врахування особливого характеру певних продуктів або зон, Комісія матиме повноваження ухвалювати делеговані акти у відповідності до статті 56 стосовно обмежень та виключень у випадку забою живих тварин або походження сировини.

У визначенні цих обмежень і винятків буде, виходячи з об'єктивних критеріїв, взято до уваги якість або використання та визнані вміння або природні чинники.

Стаття 6

Родові назви, конфлікт з назвами видів тварин і порід тварин, з омонімами та торговими марками

1. Родові поняття не будуть реєструватися як захищені позначення походження або захищені географічні найменування.

2. Назва не може бути зареєстрованою як позначення походження або географічне найменування, якщо вона входить у суперечність із назвою виду рослини або породи тварини та може ввести споживача в оману щодо справжнього походження продукту.

3. Беручи до уваги потребу гарантувати справедливе обходження з відповідними виробниками та не вводити споживачів в оману, назва, запропонована до реєстрації, яка повністю чи частково збігається з назвою, вже внесеною до реєстру, створеного відповідно до статті 11, не може бути зареєстрованою, якщо на практиці немає достатнього розрізнення між умовами локального традиційного вжитку і представленням зареєстрованої пізніше назви та назвою, вже внесеною до реєстру.

Омонімічна назва, що вводить споживачів в оману щодо території походження, не може бути зареєстрованою, навіть якщо назва коректно позначає територію, регіон або місце походження відповідних продуктів.

4. Назва, запропонована до реєстрації як позначення походження або географічного найменування, не може бути зареєстрована, якщо в світлі репутації торгової марки та тривалості її використання запропонована реєстрація назви як позначення походження або географічного найменування може ввести споживача в оману щодо справжньої ідентичності продукту.

Стаття 7

1. Захищене позначення походження або захищене географічне найменування мають відповідати специфікації, що включає щонайменше такі дані:

(a) назва, яку має бути захищено як позначення походження або географічне найменування, в такій формі, у якій вона вживається в торгівлі або в повсякденному мовленні, і лише тими мовами, що історично вживаються чи вживалися для опису даного продукту у наведеній географічній області;

(b) опис продукту, за потреби включно з сировиною, а також основними фізичними, хімічними, мікробіологічними або органолептичними характеристиками продукту;

(c) визначення географічної зони відповідно до зв'язку, вказаного в пунктах (f)(i) і (f)(ii) цього абзацу, та, в разі потреби, дані, що засвідчують відповідність вимогам статті 5.3;

(d) докази того, що продукт походить із зазначеної географічної зони відповідно до вимог статті 5.1 і 5.2;

(e) опис методу отримання продукту та, в разі потреби, автентичних і незмінних локальних методів виробництва та інформація щодо упаковки, якщо група, яка подала заявку, вважає це за потрібне та надає достатнє обґрунтування того, чому пакування даного продукту має відбуватися у зазначеній географічній зоні задля збереження якості та гарантування походження або контролю, з урахуванням законодавства ЄС, зокрема законодавства про вільний обіг товарів та вільне надання послуг;

(f) інформація щодо таких аспектів:

(i) зв'язок між якістю та характеристиками продукту та географічним середовищем, відповідно до статті 5.1;

(ii) в разі потреби, зв'язок між якістю, репутацією або іншою характеристикою продукту та географічним походженням, відповідно до статті 5.2;

(g) назва та адреса органів влади або, якщо вони є доступними, назва та адреса органів, що здійснюють контроль відповідності положенням специфікації продукту відповідно до ст. 37 та особливі функції цих органів;

(h) будь-яка особлива норма щодо маркування даного продукту.

2. Щоб забезпечити внесення до специфікації релевантної та лаконічної інформації, Комісія отримас повноваження ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 56 та встановлювати норми, що обмежують інформацію в специфікації відповідно до абзацу 1 цієї статті, якщо таке обмеження є необхідним для уникнення занадто довгих заявок на реєстрацію.

Комісія може ухвалювати делеговані акти, що містять норми щодо форми специфікації. Такі імплементаційні акти ухвалюються у відповідності до процедури перевірки, згаданої в статті 57.2.

Стаття 8

Зміст заявки на реєстрацію

1. Заявка на реєстрацію позначення походження або географічного найменування відповідно до статті 49.2 або 49.5 має містити щонайменше таку інформацію:

- (a) назва та адреса групи, що подає заявку, та державних органів або, за наявності, інших установ, що перевіряють відповідність продукту його специфікації;
- (b) специфікація продукту відповідно до статті 7;
- (c) єдиний документ, що містить такі дані:
  - (i) основна інформація стосовно специфікації продукту: назва, опис продукту, в разі потреби включно з особливими правилами пакування та маркування, та коротке визначення географічної зони;
  - (ii) опис зв'язку між продуктом і географічним середовищем або географічним походженням відповідно до статті 5.1 та 5.2, зокрема, в разі потреби, особливі елементи опису продукту або методів виробництва, що доводять такий зв'язок.

Крім того, заявка, згадана в ст. 49.5, включатиме доказ того, що назва продукту захищена в країні його походження.

2. Досьє заявки, згадане в статті 49.4, має включати:

- (a) назву та адресу групи, що подає заявку;
- (b) єдиний документ, згаданий у пункті 1с даної статті;
- (c) декларацію держави-члена про те, що заявка, яку подає група та яка відповідає критеріям позитивного рішення, відповідає умовам цієї Постанови та положенням, ухваленим на її основі;
- (d) посилання на публікацію специфікації продукту.

Стаття 9

Перехідний національний захист

Держава-член може в перехідний період гарантувати захист назви відповідно до цієї Постанови на національному рівні, починаючи з дати отримання заявки Комісією.

Такий національний захист втрачає чинність у день ухвалення рішення про реєстрацію відповідно до цієї постанови або в день відкликання заявки.

Якщо реєстрація відбувається не відповідно до цієї Постанови, наслідки такого національного захисту є виключно відповідальністю держави-члена.

Заходи держав-членів, вжиті відповідно до першого абзацу, матимуть наслідки виключно на національному рівні та не матимуть наслідків для торгівлі на рівні ЄС або міжнародної торгівлі.

Стаття 10

Підстави оскарження

1. Обґрунтована заява про оскарження відповідно до ст. 51.2 допускається лише в разі її отримання Комісією в термін, визначений у цьому абзаці та якщо в ній:

- (a) показано, що умови, наведені в ст. 5 та в ст. 7.1, не виконані;
- (b) показано, що реєстрація запропонованої назви суперечить ст. 6.2, 6.3 та 6.4;
- (c) показано, що реєстрація запропонованої назви загрожує існуванню повністю або частково ідентичної назви або торгової марки або існуванню продуктів, які легально перебували на ринку протягом щонайменше п'яти років перед датою публікації відповідно до пункту (a) статті 50.2; або
- (d) наведено деталі, з яких можна зробити висновок про те, що назва, на реєстрацію якої подано заявку, є родовою.

2. Підстави оскарження будуть розглядатися стосовно території ЄС.

Стаття 11

Реєстр захищених позначень походження та захищених географічних найменувань

1. Комісія без застосування процедури, вказаної в статті 57.2, ухвалює імплементаційні норми про створення та ведення в публічному доступі оновлюваного реєстру визнаних згідно з даною системою гарантування якості захищених позначень походження та захищених географічних найменувань.

2. До реєстру можуть вноситися географічні найменування продуктів із третіх країн, захищені в ЄС згідно з міжнародною угодою, в якій ЄС є стороною. Крім випадків, коли в згаданій угоді такі назви спеціально визначено як позначення походження відповідно до цієї Постанови, вони вносяться до реєстру як захищені географічні найменування.

3. Комісія може ухвалювати делеговані акти, що містять деталізовані норми щодо форми та змісту реєстру. Такі імплементаційні акти ухвалюються у відповідності до процедури перевірки, згаданої в статті 57.2.

4. Комісія зробить публічно доступними та регулярно оновлюватиме список міжнародних угод, згаданих в абзаці 2, а також список географічних найменувань, захищених згідно з цими угодами.

Стаття 12

Назви, символи та позначення

1. Захищені позначення походження та захищені географічні найменування можуть використовуватися будь-яким учасником ринку, що здійснює продаж товару, який відповідає даній специфікації.

2. Буде розроблено символи ЄС, що засвідчуватимуть захищені позначення походження та захищені географічні найменування.

3. У випадку продуктів, створених у ЄС, що продаються з захищеним позначенням походження або захищеним географічним найменуванням, зареєстрованим відповідно до процедур, визначених цією Постановою, маркування має містити символи ЄС, що засвідчують цей статус. Крім того, зареєстрована назва продукту має міститися на тому ж плані. На маркуванні можуть міститися позначки “захищене позначення походження” або “захищене географічне найменування” або відповідні аббревіатури “ЗПП” (“PDO”) або “ЗГН” (“PGI”).

4. Крім того, маркування може містити такі елементи: зображення географічної зони походження відповідно до статті 5 та текст, графіки або символи, що позначають країну-член та (або) регіон, у якому розташована ця географічна зона походження.

5. Без обмеження дії Директиви 2000/13/ЄС, про які йдеться в статті 15 Директиви 2008/95/ЄС, на маркуванні можуть згадуватися разом із захищеним позначенням походження або захищеним географічним найменуванням спільні географічні марки.

6. У випадку продуктів з третіх країн, що продаються під назвою, внесеною до реєстру, на маркуванні можуть фігурувати позначення, згадані в абзаці 3, або символи ЄС, що відсилають до них.

7. Задля того, щоб гарантувати належне інформування споживача, Комісія буде уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 56 з метою визначення символів ЄС.

Комісія може ухвалювати імплементаційні акти, якими визначаються технічні характеристики символів і позначень ЄС, а також правила їх використання на продуктах, що продаються з захищеним позначенням походження або захищеним географічним найменуванням, включно з правилами щодо мовних версій, які мають використовуватися. Такі імплементаційні акти ухвалюються у відповідності до процедури перевірки, згаданої в статті 57.2.

Стаття 13

Захист

1. Зареєстровані назви буде захищено від:

(a) будь-якого прямого чи непрямого комерційного використання зареєстрованої назви щодо продуктів, на які не поширюється реєстрація, якщо ці продукти є порівнянними з продуктами, зареєстрованими під даною назвою, або якщо у використанні назви експлуатується репутація захищеної назви, зокрема якщо ці продукти використовуються як інгредієнт;

(b) будь-якого протиправного використання, імітації або підробки, навіть якщо справжнє походження продуктів або послуг вказане або якщо захищену назву перекладено або супроводжено виразом на кшталт “стиль”, “тип”, “спосіб”, “як виробляється в”, “імітація” тощо, в тому числі коли ці продукти використовуються як інгредієнт;

(c) будь-якої іншої неправдивої інформації або інформації, що вводить в оману, щодо походження, природи або суттєвих якостей продукту, що використовується у внутрішній чи зовнішній упаковці, рекламному матеріалі або документах про даний продукт, та пакування продукту в контейнер, що може створити хибне враження щодо його походження;

(d) будь-якої іншої практики, що може ввести споживача в оману щодо справжнього походження продукту.

Якщо захищене позначення походження або захищене географічне найменування містить назву продукту, яка вважається родовою, використання цієї родової назви не вважається таким, що суперечить пунктам (a) і (b) першого підабзацу.

2. Захищені позначення походження та захищені географічні найменування не можуть ставати родовими назвами.

3. Держави-члени вживатимуть необхідних адміністративних та правових заходів задля попередження чи припинення протиправного використання захищених позначень походження та захищених географічних найменувань продуктів, які було вироблено або які продаються в даній державі-члені, відповідно до абзацу 1.

З цією метою держави-члени призначають органи, відповідальні за вжиття цих заходів відповідно до процедур, визначених кожною окремою державою-членом.

Ці органи влади запропонують відповідні гарантії об'єктивності та безсторонності та матимуть у розпорядженні кваліфікований персонал і ресурси, необхідні для виконання їхніх функцій.

Стаття 14

**Співвідношення між торговими марками,
позначеннями походження та географічними
найменуваннями**

1. Якщо позначення походження або географічне найменування зареєстровано згідно з цією Постановою, реєстрація торгової марки, використання якої суперечило б статті 13.1 та яка стосується продукту того ж типу, буде скасована, якщо заявка на реєстрацію торгової марки подана після крайнього терміну подання до Комісії заявки на реєстрацію позначення походження або географічного найменування.

Торгові марки, зареєстровані з порушенням першого підабзацу, буде видалено.

Визначення цього абзацу застосовуються незалежно від положень Директиви 2008/95/ЄС.

2. Без обмеження чинності статті 6.4, торгова марка, використання якої суперечить статті 13.1, заявку на реєстрацію якої було подано, або яку було зареєстровано, або яка, якщо ця можливість передбачена відповідним законодавством, добросовісно використовувалася на території ЄС перед датою подання до Комісії заявки на захист позначення походження або географічного найменування, може використовуватися далі та оновлюватися для даного продукту незалежно від реєстрації позначення походження або географічного найменування за умови, якщо немає підстав для анулювання чи відкликання відповідно до Постанови Ради (ЄС) № 207/2009 від 26 лютого 2009 р. про торговий знак ЄС ⁽¹⁾ або відповідно до Директиви 2008/95/ЄС. У таких випадках використання захищеного позначення походження або захищеного географічного найменування, а також використання відповідної торгової марки буде дозволено.

Стаття 15

**Перехідні періоди використання захищених
позначень походження та захищених географічних
найменувань**

1. Без обмеження чинності статті 14, Комісія може ухвалювати імплементаційні акти, що надають перехідний період строком до 5 років, протягом якого продукти, вироблені в державі-члені або в третій країні, позначення яких ідентичне назві, що суперечить статті 13.1, або містить таку назву, можуть далі використовувати назву, під якою вони продавалися, за умови, що оскарження, передбачене статтею 49.3 або статтею 51, доводить наступне:

- (a) реєстрація назви загрожує існуванню цілковито або частково ідентичної назви; або
- (b) такі продукти легально продавалися під цією назвою на відповідній території щонайменше протягом п'яти років, що передують даті публікації, визначеній у пункті (a) статті 50.2.

Такі імплементаційні акти ухвалюються у відповідності до процедури перевірки, визначеної в статті 57.2.

2. Без обмеження чинності статті 14, Комісія може ухвалювати імплементаційні акти, що подовжують перехідний період, згаданий в абзаці 1 цієї статті, до 15 років у обґрунтованих випадках, коли є доведеним:

- (a) що позначення, згадане в абзаці 1 цієї статті, послідовно та законно використовувалося щонайменше протягом 25 років перед поданням заявки на реєстрацію до Комісії;
- (b) що метою використання позначення, згаданого в абзаці 1 цієї статті, ніколи не було отримання прибутку завдяки репутації зареєстрованої назви та що таке використання ніколи не вводило і не могло вводити споживача в оману щодо справжнього походження продукту.

Такі імплементаційні акти ухвалюються у відповідності до процедури перевірки, визначеної в статті 57.2.

3. При використанні позначення, згаданого в абзацах 1 і 2, на маркуванні ясно вказується країна походження і відповідна інформація є помітною.

4. Задля подолання тимчасових складнощів у досягненні довгострокової мети гарантування дотримання специфікації всіма виробниками у відповідній зоні держава-член може надати перехідний період строком до 10 років, починаючи з дня надходження заявки до Комісії, за умови, що відповідні учасники ринку легально продавали відповідні продукти, послідовно використовуючи відповідні назви протягом щонайменше п'яти років перед надходженням заявки до органів влади держави-члена та вказали на це в національній процедурі оскарження, як передбачено в статті 49.3.

Перший підабзац буде застосовуватися *mutatis mutandis* до захищеного географічного найменування або захищеного позначення походження, що позначає географічну зону, розташовану в третій країні, за винятком застосування процедури оскарження.

Такі перехідні періоди має бути вказано в досьє заявки відповідно до статті 8.2.

Стаття 16

Перехідні положення

1. Назви, введені до реєстру відповідно до статті 7.6 Постанови (ЄС) № 510/2006 будуть автоматично введені до реєстру, згаданого в статті 11 цієї Постанови. Відповідні специфікації будуть вважатися такими специфікаціями, про які йдеться в статті 7 цієї Постанови. Будь-які особливі перехідні положення,

¹ OJ. L 78, 24.3.2009, с. 1.

пов'язані з такою реєстрацією, залишатимуться чинними.

2. З метою захисту прав та законних інтересів відповідних виробників або зацікавлених осіб Комісія отримає повноваження ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 56 стосовно додаткових перехідних норм.

3. Ця Постанова застосовується без обмеження чинності будь-якого права співіснування позначень походження та географічних найменувань, з одного боку, та торгових марок, з іншого боку, передбаченого Постановою (ЄС) № 510/2006.

ТИТУЛ III

ГАРАНТОВАНІ ТРАДИЦІЙНІ СТРАВИ

Стаття 17

Ціль

Запроваджується система захисту гарантованих традиційних страв задля збереження традиційних методів виробництва і рецептів шляхом допомоги виробникам традиційного продукту у збуті та інформуванні споживачів про властивості їхніх традиційних рецептів і продуктів, що створюють додану вартість.

Стаття 18

Критерії

1. Назва може бути зареєстрованою як гарантована традиційна страва, якщо вона описує певний вироб або продукт харчування, який:

- (a) вироблено, перероблено або отримано в спосіб, що відповідає традиційній для цього виробу або продукту харчування практиці; або
- (b) вироблено з сировини або інгредієнтів, які використовуються традиційно.

2. Щоб назву можна було зареєструвати як гарантовану традиційну страву, вона має відповідати таким умовам:

- (a) вона традиційно використовувалася на позначення даного продукту або
- (b) вона позначає традиційний характер або особливі властивості даного продукту.

3. Якщо в процедурі оскарження відповідно до статті 51 доведено, що назва використовується також в іншій державі-члені або в третій державі, задля розрізнення схожих продуктів або продуктів з однаковою або схожою назвою рішення щодо реєстрації, ухвалене відповідно до статті 52.3, може визначати, що назва гарантованої традиційної страви супроводжується згадкою “зроблено відповідно до традиції”, за якою безпосередньо слідує назва відповідної держави або регіону.

4. Назва не може бути зареєстрованою, якщо вона позначає лише загальні характеристики, що використовуються для низки продуктів, або характеристики, які регулюються спеціальними нормативно-правовими актами ЄС.

5. Задля гарантування безперешкодного застосування цих норм Комісія отримає повноваження ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 56 стосовно подальших деталей щодо критеріїв можливості реєстрації, визначених цією статтею.

Стаття 19

Специфікація продукту

1. Гарантована традиційна страва має відповідати специфікації, яка містить:

- (a) назву, запропоновану до реєстрації, відповідними мовами;
- (b) опис продукту, включно з його основними фізичними, хімічними, мікробіологічними або органолептичними характеристиками, що демонструє особливий характер продукту;
- (c) опис методу виробництва, якого мають дотримуватися виробники, зокрема, в разі потреби, природу та характеристики використаних сировини або інгредієнтів та метод приготування продукту; та
- (d) основні елементи, що визначають традиційний характер про-дукту.

2. Щоб забезпечити внесення до специфікації релевантної та лаконічної інформації, Комісія отримає повноваження ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 56 та встановлювати норми, що обмежують інформацію в специфікації відповідно до абзацу 1 цієї статті, якщо таке обмеження є необхідним для уникнення занадто довгих заявок на реєстрацію.

Комісія може ухвалювати делеговані акти, що містять норми щодо форми специфікації. Такі імплементаційні акти ухвалюються у відповідності до процедури перевірки, визначеної в статті 57.2.

Стаття 20

Зміст заявки на реєстрацію

1. Заявка на реєстрацію назви як гарантованої традиційної страви відповідно до статті 49.2 або 49.5 має містити:

- (a) назву та адресу групи, що подає заявку;
- (b) специфікацію продукту відповідно до статті 19;

2. Досьє заявки, згадане в статті 49.4, має включати:

- (a) елементи, згадані в абзаці 1 цієї статті; та

- (b) декларацію держави-члена про те, що заявка, яку подала група та яка відповідає критеріям позитивного рішення, відповідає умовам цієї Постанови та положенням, ухваленим на її основі;

Стаття 21

Підстави оскарження

1. Обґрунтоване оскарження відповідно до статті 51.2 допускається лише в разі його вчасного отримання Комісією та якщо воно:

- (a) містить належним чином обґрунтовані підстави несумісності запропонованої реєстрації з умовами цієї Постанови; або
- (b) доводить, що використання назви є законним, визнаним та економічно значущим для схожих сільськогосподарських продуктів або продуктів харчування.

2. Критерії, згадані в пункті (b) абзацу 1, оцінюватимуться по відношенню до території ЄС.

Стаття 22

Реєстр гарантованих традиційних страв

1. Комісія без застосування процедури, вказаної в статті 57.2, ухвалить імплементаційні акти про створення та ведення в публічному доступі оновлюваного реєстру визнаних згідно з даною системою захисту гарантованих традиційних страв.

2. Комісія може ухвалювати імплементаційні нормативно-правові акти, що містять деталізовані норми щодо форми та змісту реєстру. Такі імплементаційні акти ухвалюються у відповідності до процедури перевірки, визначеної в статті 57.2.

Стаття 23

Назви, символи та позначення

1. Назва, зареєстрована як гарантована традиційна страва, може використовуватися будь-яким учасником ринку, що продає продукт, який відповідає даній специфікації.

2. Буде визначено символ ЄС на позначення гарантованих традиційних страв.

3. У випадку продуктів, що походять із ЄС та продаються як гарантована традиційна страва, зареєстрована відповідно до цієї Постанови, маркування має містити символ, згаданий в абзаці 2, без обмеження чинності абзацу 4. Крім того, назва продукту має міститися на тому ж плані. Маркування також може містити позначення “гарантована традиційна страва” або відповідну аббревіатуру “ГТС” (“TSG”).

Символ може добровільно використовуватися на маркуванні гарантованих традиційних страв, що виробляються за межами ЄС.

4. Щоб гарантувати належне інформування споживача, Комісія отримує повноваження ухвалювати делеговані акти, що встановлюють символ ЄС, відповідно до статті 56.

Комісія може ухвалювати імплементаційні норми, якими визначаються технічні характеристики символів і позначень ЄС, а також правила їх використання на продуктах, що мають назву гарантованої традиційної страви, включно з правилами щодо мовних версій, які мають використовуватися. Ці імплементаційні акти будуть ухвалюватися відповідно до процедури перевірки, визначеної в статті 57.2.

Стаття 24

Обмеження використання зареєстрованих назв

1. Зареєстровані назви буде захищено від будь-якого протиправного використання, імітації або підробки або від будь-якої іншої практики, що може ввести споживача в оману.

2. Держави-члени гарантують, що торгові найменування, які використовуються на національному рівні, не вводять в оману щодо ідентичності з зареєстрованими назвами.

3. Комісія може ухвалювати імплементаційні акти, що встановлюють норми захисту гарантованих традиційних страв. Такі імплементаційні акти ухвалюються у відповідності до процедури перевірки, визначеної в статті 57.2.

Стаття 25

Перехідні положення

1. Назви, введені до реєстру відповідно до статті 13.2 Постанови (ЄС) № 509/2006 будуть автоматично внесені до реєстру, згаданого в статті 22 цієї Постанови. Відповідні специфікації будуть вважатися такими специфікаціями, про які йдеться в статті 19 цієї Постанови. Будь-які особливі перехідні положення, пов'язані з такою реєстрацією, залишатимуться чинними.

2. Назви, зареєстровані відповідно до вимог статті 13.1 Постанови (ЄС) № 509/2006, зокрема назви, зареєстровані за заявками згідно з другим підабзацем статті 58.1 цієї Постанови, можуть використовуватися далі за умов, визначених у Постанові (ЄС) № 509/2006, до 4 січня 2023 р., крім випадків, коли держави-члени використовують процедуру, визначену в статті 26 цієї Постанови.

3. Задля захисту прав та законних інтересів відповідних виробників або зацікавлених осіб Комісія

отримає повноваження ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 56, що визначатимуть додаткові перехідні правила.

Стаття 26

Спрощена процедура

1. На запит групи держава-член може не пізніше 4 січня 2016 р. подати до Комісії назви гарантованих традиційних страв, зареєстровані відповідно до статті 13.1 Постанови (ЄС) № 509/2006, що відповідають вимогам цієї Постанови.

Перед поданням назва держава-член розпочинає процедуру оскарження відповідно до статті 49.3 і 49.4.

Якщо в ході цієї процедури доведено, що назва використовується також на позначення порівнянних продуктів або продуктів, що мають ідентичну або схожу назву, назва може доповнюватися позначенням, що вказує на традиційний або особливий характер продукту.

Група з третьої країни може подати такі назви до Комісії безпосередньо або через державні органи третьої країни.

2. Комісія публікує назви, про які йдеться в абзаці 1, разом зі специфікаціями щодо кожної такої назви, у "Офіційному журналі Європейського Союзу" протягом двох місяців з дня отримання заявки.

3. На цю процедуру поширюється дія статей 51 і 52.

4. Щойно процедуру оскарження закінчено, Комісія, в разі потреби, виправить записи в реєстрі, згаданому в статті 22. Відповідні специфікації вважаються специфікаціями, визначеними в статті 19.

ТИТУЛ IV

Опціональні характеристики якості

Стаття 27

Ціль

Система захисту опціональних характеристик якості встановлюються з метою спрощення інформування виробниками про характеристики або властивості сільськогосподарських продуктів, що створюють додану вартість, на внутрішньому ринку.

Стаття 28

Національні норми

Держави-члени можуть зберігати національні норми щодо опціональних характеристик якості, на які не поширюється дія цієї Постанови, якщо такі правила відповідають законодавству ЄС.

Стаття 29

Опціональні характеристики якості

1. Опціональні характеристики якості мають відповідати таким критеріям:

(а) опціональна характеристика позначає властивість однієї або кількох категорій продуктів або властивість вирощування чи переробки, притаманну специфічним географічним зонам;

(б) використання характеристики збільшує вартість продукту порівняно з продуктами схожого типу; та

(с) характеристика має європейський вимір.

2. Опціональні характеристики якості, що описують технічні якості продукту з метою введення в дію обов'язкових стандартів продажу та не мають на меті інформування споживачів про ці якості продукту, будуть виключені з даної системи гарантування якості.

3. Опціональні гарантовані характеристики, що підтримують та доповнюють спеціальні стандарти продажу, визначені на галузевій основі або на основі категорій продукту, не входять до опціональних характеристик якості

4. Задля врахування особливого характеру певних галузей, а також очікувань споживачів Комісія отримає повноваження ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 56, що встановлюють деталізовані норми щодо критеріїв, згаданих в абзаці 1 цієї статті.

5. Комісія може ухвалювати імплементаційні норми, що визначають усі заходи щодо форм, процедур або інших технічних деталей, необхідних для застосування цього титулу. Такі імплементаційні акти ухвалюються у відповідності до процедури перевірки, визначеної в статті 57.2.

6. Ухвалюючи делеговані та імплементаційні акти відповідно до абзаців 4 і 5 цієї статті, Комісія братиме до уваги будь-які релевантні міжнародні стандарти.

Стаття 30

Внесення нових характеристик та внесення змін

1. Для врахування очікувань споживачів, розвитку науково-технічних знань, ситуації на ринку та тенденцій у стандартах продажу та міжнародних стандартах Комісія буде уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 56, що гарантуватимуть додаткову опціональну характеристику якості та встановлюватимуть умови її використання.

2. В обґрунтованих випадках і задля врахування належного використання додаткової опціональної характеристики якості Комісія отримає повноваження ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 56, що вноситимуть поправки до умов використання, наведених в абзаці 1 цієї статті.

Стаття 31

Гірський продукт

1. Поняття “гірський продукт” встановлюється як опціональна характеристика якості.

Ця характеристика використовуватиметься тільки на позначення продуктів, призначених для споживання людьми та перерахованих у Додатку I до Договору, в яких:

- (a) як сировина, так і корми для сільськогосподарських тварин походять із гірської місцевості;
- (b) у випадку перероблених продуктів переробка також відбувається в гірській місцевості.

2. Для цілей цієї статті гірськими областями в ЄС вважаються області, визначені відповідно до статті 18.1 Постанови (ЄС) № 1257/1999. Щодо продуктів із третіх країн гірські області включають області, що офіційно визначаються як гірські третьою країною або що відповідають критеріям, ідентичним до критеріїв, визначених у статті 18.1 Постанови (ЄС) № 1257/1999.

3. В обґрунтованих випадках і задля врахування природних перешкод, що ускладнюють сільськогосподарське виробництво в гірській місцевості, Комісія отримує повноваження ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 56, що вносять зміни до умов використання, наведених в абзаці I цієї статті. Зокрема, Комісія отримує повноваження ухвалювати делегований акт, що встановлює умови, за яких сировина або корм можуть походити з-поза меж гірської місцевості, умови, за яких переробка продуктів може відбуватися поза межами гірської місцевості у спеціально визначеній географічній зоні, та містить визначення такої географічної зони.

4. Задля врахування природних перешкод, що ускладнюють сільськогосподарське виробництво в гірській місцевості, Комісія отримує повноваження ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 56, що встановлюють методи виробництва та інші критерії застосування опціональної характеристики якості, визначеної в абзаці I цієї статті.

Стаття 32

Продукт острівного сільського господарства

Не пізніше 4 січня 2014 р. Комісія представить Європейському парламенту та Раді звіт щодо нової характеристики – “продукт острівного сільського господарства”. Ця характеристика може використовуватися тільки на позначення продуктів, призначених для споживання людьми та перерахованих у Додатку I до Договору, сировина яких була вироблена на островах. Крім того, щоб характеристику можна було застосовувати до продуктів переробки, переробка також має відбуватися на островах, якщо це суттєво впливає на особливі характеристики кінцевого продукту.

У разі необхідності звіт супроводжуватиметься відповідними законодавчими пропозиціями щодо гарантування опціональної характеристики якості “продукт острівного сільського господарства”.

Стаття 33

Обмеження використання

1. Опціональна характеристика якості може використовуватися тільки на позначення продуктів, що відповідають умовам використання.

2. Комісія може ухвалювати імплементаційні акти, що містять правила використання опціональних характеристик якості. Такі імплементаційні акти ухвалюються у відповідності до процедури перевірки, визначеної в статті 57.2.

Стаття 34

Моніторинг

Держави-члени здійснюватимуть перевірки, що ґрунтуються на аналізі ризиків, щоб гарантувати відповідність вимогам даного титулу та, в разі порушення, застосовуватимуть відповідні адміністративні санкції.

ТИТУЛ V

СПІЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

ГЛАВА I

Офіційні перевірки захищених позначень походження, захищених географічних найменувань та гарантованих традиційних- страв

Стаття 35

Сфера застосування

Положення цієї глави поширюються на системи гарантування якості, визначені в титулі II та титулі III.

Стаття 36

Визначення компетентного органу

1. Відповідно до Постанови (ЄС) № 882/2004, держави-члени визначають компетентний орган або органи, відповідальні за проведення офіційних перевірок відповідності законодавчим вимогам, що стосуються систем гарантування якості, визначених даною Постановою.

Процедури та вимоги Постанови (ЄС) № 882/2004 поширюються *mutatis mutandis* на офіційні перевірки відповідності законодавчим вимогам щодо систем гарантування якості всіх продуктів, перерахованих у Додатку I до цієї постанови.

2. Ці компетентні органи, згадані в абзаці 1, запропонують відповідні гарантії об'єктивності та безсторонності та матимуть у розпорядженні кваліфікований персонал і ресурси, необхідні для виконання їхніх функцій.

3. Офіційні перевірки поширюватимуться на:

- (a) перевірку відповідності продукту його специфікації; та

- (b) моніторинг використання зареєстрованих назв на позначення продукту на ринку, відповідно до статті 13 для назв, зареєстрованих згідно з положеннями титулу II, та відповідно до статті 24 для назв, зареєстрованих згідно з положеннями титулу III.

Стаття 37

Перевірка відповідності специфікації продукту

1. Щодо захищених позначень походження, захищених географічних найменувань та гарантованих традиційних страв, що позначають продукти, вироблені в ЄС, перевірка відповідності специфікації продукту перед його виходом на ринок здійснюватиметься такими установами:

- (a) один або більше компетентний орган відповідно до статті 36 даної Постанови; та/або
- (b) один або більше контролюючий орган в значенні статті 5.2 Постанови (ЄС) № 882/2004, що функціонує як орган сертифікації продуктів.

Витрати на таку перевірку відповідності специфікації можуть покладатися на учасників ринку, що є об'єктами таких перевірок. Держави-члени також можуть брати участь у фінансуванні таких перевірок.

2. Щодо позначень походження, географічних найменувань та гарантованих традиційних страв, що позначають продукти, вироблені в третій країні, перевірка відповідності специфікації продукту перед його виходом на ринок здійснюватиметься такими установами:

- (a) один чи більше орган влади, визначений третьою країною та/або
- (b) один чи більше орган сертифікації продуктів.

3. Держави-члени публікують назву та адресу органів влади та установ, згаданих в абзаці 1 цієї статті, та періодично оновлюють таку інформацію.

Комісія публікує назву та адресу органів влади та установ, згаданих в абзаці 2 цієї статті, та періодично оновлює таку інформацію.

4. Комісія може ухвалювати без застосування процедури, згаданої в статті 57.2, імплементаційні акти, які визначають шляхи публікації назви та адреси органів сертифікації продукту, згаданих в абзацах 1 і 2 цієї статті.

Стаття 38

Нагляд за використанням назви на ринку

Держави-члени інформують Комісію про назви та адреси компетентних органів, згаданих у статті 36. Комісія публікує назви та адреси цих органів.

Держави-члени здійснюватимуть перевірки, що ґрунтуються на аналізі ризиків, щоб гарантувати відповідність вимогам даної Постанови та, в разі порушення, вживатимуть відповідних заходів.

Стаття 39

Передача повноважень компетентними органами контролюючим органам

1. Компетентні органи можуть передавати, відповідно до статті 5 Постанови (ЄС) № 882/2004, особливі завдання, пов'язані з офіційними перевірками систем гарантування якості, одному чи більше контролюючому органу.

2. Такі контролюючі органи отримують акредитацію відповідно до Європейського Стандарту EN 45011 або Інструкції ISO/IEC 65 (Загальні вимоги до органів, відповідальних за системи сертифікації продуктів).

3. Акредитація, згадана в абзаці 2 цієї статті, може здійснюватися лише:

- (a) національним органом з акредитації в ЄС відповідно до положень Постанови (ЄС) № 765/2008 або
- (b) органом акредитації поза межами ЄС, що підписав багатосторонню угоду про визнання сертифікації Міжнародного форуму з акредитації.

Стаття 40

Планування перевірок та звітування про них

1. Держави-члени гарантують, що діяльність із перевірки виконання зобов'язань, встановлених у цій главі, включена до окремого розділу багаторічних національних планів перевірок відповідно до статей 41, 42 та 43 Постанови (ЄС) № 882/2004.

2. Щорічні звіти про контроль виконання зобов'язань, визначених цією Постановою, мають окремий розділ, що містить інформацію, визначену в статті 44 Постанови (ЄС) № 882/2004.

ГЛАВА II

Виятки з попереднього використання

Стаття 41

Родові назви

1. Без обмеження чинності статті 13, ця Постанова не поширюється на назви, які є родовими в ЄС, навіть якщо родова назва є частиною назви, захищеною системою гарантування якості.

2. Задля встановлення того, чи стала певна назва родовою, слід брати до уваги всі релевантні чинники, зокрема:

- (a) - актуальну ситуацію в галузях споживання;

(b) - релевантне національне законодавство або законодавство ЄС.

3. Задля повного захисту прав зацікавлених сторін Комісія отримує повноваження ухвалювати делеговані акти у відповідності до статті 56, якими визначаються додаткові правила встановлення родового статусу назв, згаданих у абзаці 1 цієї статті.

Стаття 42

Види рослин і породи тварин

1. Ця Постанова не забороняє вихід на ринок продуктів, маркування яких включає назву або характеристику, захищену системою гарантування якості згідно з титулом II, титулом III або титулом IV, що містить назву виду рослини або породи тварини, за таких умов:

- (a) відповідний продукт містить згаданий вид або згадану породу або виготовлений із них;
- (b) маркування не вводить споживачів в оману;
- (c) використання назви виду або породи відповідає принципам добросовісної конкуренції;
- (d) у назві не експлуатується репутація захищеної назви; та
- (e) у випадку системи гарантування якості за титулом II виробництво та продаж продукту поширилися поза межі регіону його походження перед датою подання заявки на реєстрацію географічного найменування.

2. Задля подальшого прояснення обсягу прав і свобод учасників ринку продуктів харчування щодо використання назви виду рослини або породи тварини, згаданого в абзаці 1 цієї статті, Комісія отримує повноваження ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 56 стосовно правил використання таких назв.

Стаття 43

Співвідношення з поняттям інтелектуальної власності

Системи гарантування якості, описані в титулах III та IV, застосовуються без обмеження чинності норм ЄС або держав-членів, що стосуються інтелектуальної власності, зокрема норм щодо позначень походження, географічних найменувань і торгових марок, а також прав, наданих за цими нормами.

ГЛАВА III

Позначення та символи в межах системи гарантування якості та роль виробників

Стаття 44

Захист позначень і символів

1. Позначення, аббревіатури та символи систем гарантування якості можуть використовуватися лише в зв'язку з продуктами, виробленими з дотриманням норм відповідної системи гарантування якості. Це стосується, зокрема, таких позначень, аббревіатур і символів:

- (a) “захищене позначення походження”, “захищене географічне найменування”, “географічне найменування”, “ЗПП” (“PDO”), “ЗГН” (“PGI”) та асоційовані з ними символи згідно з титулом II;
- (b) “гарантована традиційна страва” (“ГТС”, “TSG”) та асоційований з нею символ згідно з титулом III;
- (c) “гірський продукт” згідно з титулом IV.

2. Відповідно до статті 5 Постанови (ЄС) № 1290/2005, Європейський аграрний фонд сільського розвитку може за ініціативи Комісії або від її імені централізовано фінансувати адміністративну підтримку розробки, підготовчу роботу, моніторинг, адміністративний та правовий- супровід, правовий захист, плату за реєстрацію, плату за подовження, плату за моніторинг торгової марки, судові збори та будь-які інші споріднені заходи, потрібні для захисту використання позначень, аббревіатур і символів систем гарантування якості від протиправного використання, імітації, підробки або будь-якої іншої практики, що може ввести споживача в оману, в країнах ЄС або в третіх країнах.

3. Комісія ухвалює імплементаційні акти, що містять норми уніфікованого захисту позначень, аббревіатур і символів, згаданих у абзаці 1 цієї статті. Такі імплементаційні акти ухвалюються у відповідності до процедури перевірки, визначеної в статті 57.2.

Стаття 45

Роль груп

1. Без обмеження чинності спеціальних положень про організації виробників та міжгалузеві організації, вказані в Постанові (ЄС) № 1234/2007, група має право:

- (a) робити свій внесок у гарантування захисту якості, репутації та автентичності її продуктів на ринку шляхом моніторингу використання назви в торгівлі та, за необхідності, інформування компетентних органів, згаданих у статті 36, або будь-яких інших компетентних органів у рамках статті 13.3;
- (b) вживати заходів для забезпечення адекватного правового захисту захищених позначень походження або захищених географічних найменувань та прав інтелектуальної власності, прямо пов'язаних з ними;
- (c) розробляти інформаційні та рекламні заходи, метою яких є інформування споживачів про властивості продукту, що створюють додану вартість;

- (d) розробляти заходи з гарантування відповідності продукту його специфікації;
- (e) вживати заходів з покращення функціонування системи гарантування якості, включно з розвитком економічних знань, проведенням економічного аналізу, поширенням економічної інформації про систему та консультуванням виробників;
- (f) вживати заходів зі збільшення вартості продуктів та, в разі потреби, з попередження або протидії заходам, які завдають або можуть завдавати шкоди іміджу цих продуктів.

2. Держави-члени можуть за допомогою адміністративних заходів сприяти формуванню та роботі груп на їхній території. Крім того, держави-члени повідомляють Комісії назву та адресу груп, згаданих у статті 3.2. Комісія розміщує таку інформацію в публічному доступі.

Стаття 46

Право на використання систем гарантування якості

1. Держави-члени гарантують, що будь-який учасник ринку, що дотримується правил системи гарантування якості згідно з титулами II та III, може претендувати на захист через перевірки дотримання норм згідно зі статтею 37.
2. Учасники ринку, що готують та зберігають продукт, який продається як гарантована традиційна страва або з захищеним позначенням походження або захищеним географічним найменуванням, або що розміщують такий продукт на ринку, підлягають перевіркам відповідно до глави I цього титулу.
3. Держави-члени забезпечують можливість учасників ринку, що прагнуть дотримуватися правил системи гарантування якості відповідно до титулів III та IV, можуть робити це та не зазнаватимуть перешкод своїй участі, які є дискримінаційними або в інший спосіб об'єктивно не обґрунтованими.

Стаття 47

Плата

Без обмеження чинності Постанови (ЄС) № 882/2004 та зокрема положень частини VI титулу II цієї Постанови, держави-члени можуть стягувати платню для покриття витрат на управління системами гарантування якості, включно з витратами на обробку заявок, заяв про оскарження, заявок на внесення змін та запитів на скасування відповідно до цієї Постанови.

ГЛАВА IV

Процедури подання заявки на реєстрацію та реєстрації для позначень походження, географічних найменувань та гарантованих традиційних страв

Стаття 48

Сфера застосування процедур подання заявки

Положення цієї глави поширюються на системи забезпечення якості, визначені в титулі II та титулі III.

Стаття 49

Заявки на реєстрацію назв

1. Заявки на реєстрацію назв в рамках систем гарантування якості відповідно до статті 48 можуть подаватися лише групами, що працюють з продуктами з назвою, заявка на реєстрацію якої- подається. У випадку назви – “захищеного позначення походження” або “захищеного географічного найменування”, що означає транскордонну географічну зону, або у випадку назви – “гарантованої традиційної страви” кілька груп з різних держав-членів або третіх країн можуть подавати спільну заявку на реєстрацію.

Окрема фізична або юридична особа може вважатися групою, якщо виконано такі дві умови:

- (a) ця особа є єдиним виробником, що хоче подати заявку;
- (b) для захищених позначень походження та захищених географічних найменувань, визначена географічна зона має характеристики, що суттєво відрізняються від характеристик суміжних зон, або характеристики продукту суттєво відрізняються від характеристик продуктів, що виробляються в суміжних зонах.

2. Якщо заявка в рамках системи гарантування якості за титулом II стосується географічної зони в державі-члені або якщо заявка в рамках системи гарантування якості згідно з титулом III підготовлена групою з держави-члена, заявка подається в державні органи держави-члена.

Держава-член розглядає заявку в належний спосіб з метою перевірки її обґрунтованості та її відповідності умовам даної системи.

3. В ході перевірки згідно з підбазцем 2 абзацу 2 цієї статті держава-член ініціює національну процедуру оскарження, що забезпечує належну публікацію заявки та встановлює розумний термін, у який будь-яка фізична або юридична особа, що має законний інтерес та має місцезнаходження або є резидентом на її території, може оскаржити заявку.

Держава-член розглядає можливість прийняття оскаржень, отриманих у межах системи за титулом II, з огляду на критерії, згадані у статті 10.1, або можливість прийняття оскаржень, отриманих у межах системи за титулом III, з огляду на критерії, згадані у статті 21.1.

4. Якщо після оцінки всіх отриманих оскаржень держава-член вважає, що вимоги цієї Постанови виконано, вона може ухвалити позитивне рішення та передати досьє з заявкою до Комісії. У такому випадку вона інформує Комісію про оскарження, отримані від фізичної або

юридичної особи, що законно продавала відповідні продукти з використанням відповідних назв протягом щонайменше п'яти років перед датою публікації, згаданою в абзаці 3.

Держава-член забезпечує розміщення свого позитивного рішення в публічному доступі та гарантує можливість оскарження будь-якою фізичною або юридичною особою, що має законний інтерес.

Держава-член забезпечує публікацію версії специфікації продукту, на якій ґрунтується її позитивне рішення, та надає електронний доступ до специфікації продукту.

Щодо захищених позначень походження та захищених географічних найменувань держава-член також забезпечує належну публікацію версії специфікації продукту, щодо якої Комісія ухвалює рішення відповідно до статті 50.2.

5. Якщо заявка в рамках системи гарантування якості за титулом II стосується географічної зони в третій країні або якщо заявка в рамках гарантування якості за титулом III підготовлена групою з третьої країни, заявка подається до Комісії безпосередньо або через державні органи відповідної третьої країни.

6. Надіслані до Комісії документи, згадані в цій статті, мають бути складені однією з офіційних мов ЄС.

7. Задля спрощення процесу подання заявки Комісія отримує повноваження ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 56, що визначають правила проходження процедури національного оскарження спільних заявок, які стосуються території більш ніж однієї держави, та доповнення правил подання заявки.

Комісія може ухвалювати імплементаційні акти, що містять докладні норми щодо процедур, форм та представлення заявок, в тому числі заявок, що стосуються території більше ніж однієї держави. Такі імплементаційні акти ухвалюються у відповідності до процедури перевірки, визначеної в статті 57.2.

Стаття 50

Розгляд Комісією та публікація оскарження

1. Комісія належним чином розглядає будь-яку отриману відповідно до статті 49 заявку з метою перевірки її обґрунтованості та виконання умов відповідної системи гарантування якості. Цей розгляд триває не більше ніж шість місяців. Якщо розгляд триває довше, Комісія повідомляє заявника в письмовій формі про причину затримки.

Не рідше ніж щомісячно Комісія розміщує у відкритому доступі список назв, заявки на реєстрацію яких були подані до неї, а також дату їх подання.

2. Якщо Комісія, ґрунтуючись на розгляді відповідно до першого підбзацу абзацу 1, вважає, що умови, визначені

цією Постановою, виконано, вона публікує в "Офіційному журналі Європейського Союзу":

(а) для заявок в рамках системи гарантування якості за титулом II – єдиний документ і посилання на публікацію специфікації продукту;

(б) для заявок в рамках системи гарантування якості за титулом III – специфікацію.

Стаття 51

Процедура оскарження

1. Протягом трьох місяців з дня публікації "Офіційному журналі Європейського Союзу" органи влади держави-члена або третьої країни або фізична чи юридична особа, що має законний інтерес та має місцезнаходження у третій країні, можуть подати до Комісії заяву про оскарження.

Будь-яка фізична або юридична особа, що має законний інтерес та має місцезнаходження або є резидентом у державі-члені, відмінній від держави, від якої було подано заявку, може подати заяву про оскарження в державі-члені, у якій вона має місцезнаходження, протягом терміну, в який дозволяється подання заяви про оскарження відповідно до першого підбзацу.

Заява про оскарження містить декларацію про те, що заявка може порушувати умови, визначені цією Постановою. Заява про оскарження, що не містить такої декларації, є недійсною.

Комісія негайно спрямовує заяву про оскарження органу або установі, що подала заявку.

2. Якщо заява про оскарження подається до Комісії та протягом двох місяців після неї подається обґрунтована заява про оскарження, Комісія перевіряє можливість прийняття такої обґрунтованої заяви.

3. Протягом двох місяців після отримання обґрунтованої заяви про оскарження, що може бути прийнятою, Комісія запрошує орган або особу, що подала таку заяву, та орган або установу, що подала заявку на реєстрацію, до відповідних консультацій розумної тривалості, але не більше трьох місяців.

Орган або особа, що подала заяву про оскарження, та орган або особа, що подала заявку на реєстрацію, невідкладно починають такі консультації. Вони надають одне одному релевантну інформацію задля оцінки відповідності заявки на реєстрацію умовам, визначеним цією Постановою. Якщо згоди не досягнуто, ця інформація надається також Комісії.

У будь-який момент протягом цих трьох місяців Комісія може за запитом заявника продовжити консультації додатково на термін до трьох місяців.

4. Якщо слідом за відповідними консультаціями, згаданими в абзаці 3 цієї статті, деталі, опубліковані відповідно до статті 50.2, суттєво змінилися, Комісія повторно здійснює розгляд згідно зі статтею 50.

5. Заява про оскарження, обґрунтована заява про оскарження та супровідні документи, надіслані до Комісії у відповідності до абзаців 1-4 цієї статті, мають бути складені однією з офіційних мов ЄС.

6. Задля встановлення ясних процедур і крайніх термінів оскарження Комісія отримує повноваження ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 56, які доповнюють норми щодо процедури оскарження.

Комісія може ухвалювати імплементаційні акти, що містять деталізовані норми щодо процедур, форми та представлення оскаржень. Такі імплементаційні акти ухвалюються у відповідності до процедури розгляду, визначеної в статті 57.2.

Стаття 52

Рішення про реєстрацію

1. Якщо на основі інформації, доступної Комісії завдяки розгляду згідно з першим підабзацем статті 50.1, Комісія вважає, що умови реєстрації не виконано, вона ухвалює імплементаційні акти про відмову в задоволенні заявки. Такі імплементаційні акти ухвалюються у відповідності до процедури перевірки, визначеної в статті 57.2.

2. Якщо Комісія не отримує заяву про оскарження або обґрунтовану заяву про оскарження за статтею 51, вона ухвалює імплементаційні акти про реєстрацію назви без застосування процедури, згаданої в статті 57.2.

3. Якщо Комісія отримує обґрунтовану заяву про оскарження, яку може бути прийнято, вона, беручи до уваги консультації, згадані в статті 51.3, та їх результати:

(а) якщо згода була досягнута, реєструє назву за допомогою імплементаційних актів, що ухвалюються без застосування процедури, згаданої в статті 57.2, та, якщо необхідно, змінює опубліковану відповідно до статті 50.2 інформацію, якщо такі зміни не були суттєвими; або

(б) якщо згоди не було досягнуто, ухвалює імплементаційні акти, що містять рішення щодо реєстрації. Такі імплементаційні акти ухвалюються у відповідності до процедури розгляду, визначеної в статті 57.2.

4. Акти про реєстрацію та рішення про відхилення публікуються в “Офіційному журналі Європейського Союзу”.

Стаття 53

Внесення змін до специфікації продукту

1. Група, що має законний інтерес, може подати заявку на внесення зміни до специфікації продукту.

Заявки містять опис запитаних змін та підстави для їх ухвалення.

2. Якщо поправка передбачає внесення однієї чи більше суттєвої зміни до специфікації, заявка на внесення змін проходить процедуру згідно зі статтями 49-52.

Однак якщо запропоновані поправки не є суттєвими, Комісія може ухвалити або відхилити заявку. У разі ухвалення поправок, що передбачають модифікацію елементів, згаданих у статті 50.2, Комісія опублікує ці елементи в “Офіційному журналі Європейського Союзу”.

У випадку системи гарантування якості за титулом II заявка не вважається суттєвою, якщо вона:

- (а) не стосується суттєвих характеристик продукту;
- (б) не змінює зв'язок, згаданий у пунктах (f)(i) або (f)(ii) статті 7.1;
- (с) не містить зміни назви або будь-якої частини назви продукту;
- (d) не впливає на визначення географічної зони; та
- (е) не веде до збільшення обмежень торгівлі продуктом або його сировиною.

У випадку системи гарантування якості за титулом III заявка не вважається суттєвою, якщо вона:

- а) не стосується суттєвих характеристик продукту;
- (б) не містить суттєвих змін методу виробництва; або
- (с) не містить зміни назви або будь-якої частини назви продукту.

Розгляд заявки зосереджується на запропонованій поправці.

3. Задля спрощення адміністративного процесу розгляду заявки на внесення змін, в тому числі якщо вона не передбачає жодної зміни єдиного документу та якщо вона стосується тимчасової зміни специфікації, що впливає з запровадження обов'язкових санітарних або фітосанітарних заходів державними органами, Комісія отримує повноваження ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 56, що доповнюють правила розгляду заявки щодо поправки.

Комісія може ухвалювати імплементаційні акти, що містять деталізовані норми щодо процедур, форми та представлення заявки щодо поправки. Такі імплементаційні акти ухвалюються у відповідності до процедури розгляду, визначеної в статті 57.2.

Стаття 54

Анулювання

1. Комісія може за власною ініціативою або за запитом будь-якої фізичної або юридичної особи, що має законний інтерес, ухвалювати імплементаційні акти про анулювання реєстрації захищеного позначення походження, захищеного географічного найменування або гарантованої традиційної страви в таких випадках:

- (а) якщо не забезпечено дотримання умов специфікації;
- (б) якщо продукт, захищений як гарантована традиційна страва, або продукт з захищеним позначенням походження або з захищеним географічним найменуванням не розміщувався на ринку протягом щонайменше семи років.

Комісія може на запит виробників продукту, що продається під зареєстрованою назвою, скасувати відповідну реєстрацію.

Такі імплементаційні акти ухвалюються у відповідності до процедури розгляду, визначеної в статті 57.2.

2. Задля забезпечення правових гарантій того, що всі сторони мають можливість захищати свої права та законні інтереси, Комісія отримує повноваження ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 56, що доповнюють правила процесу анулювання.

Комісія може ухвалювати делеговані акти з докладними нормами щодо процедур та форми процесу анулювання, а також щодо представлення запитів, згаданих в абзаці 1 цієї статті. Такі імплементаційні акти ухвалюються у відповідності до процедури розгляду, визначеної в статті 57.2.

ТИТУЛ VI

ПРОЦЕДУРНІ ТА ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

ГЛАВА I

Локальне сільське господарство та прями продажі

Стаття 55

Звітування про локальне сільське господарство та прями продажі

Не пізніше 4 січня 2014 р. Комісія представить Європейському парламенту та Раді звіт про нову систему маркування для локального сільського господарства та прямих продажів, що має на меті допомогти виробникам у локальному продажі їхньої продукції. У цьому звіті йтиметься насамперед про спроможність фермерів збільшувати вартість своєї продукції за допомогою нового маркування. У ньому має бути враховано інші критерії, такі як можливості обмеження викидів вуглекислого газу та сміття завдяки коротким ланцюгам виробництва та збуту.

У разі необхідності цей звіт буде супроводжуватися відповідними законодавчими пропозиціями щодо створення системи маркування для локального сільського господарства та прямих продажів.

ГЛАВА II

Процедурні правила

Стаття 56

Делегування повноважень

1. Повноваження ухвалювати делеговані акти передається Комісії за умов, визначених цією статтею.

2. Повноваження ухвалювати делеговані акти, згадані в другому підбазі статті 2.1, в статті 5.4, в першому підбазі статті 7.2, у першому підбазі статті 12.5, у статтях 16.2, 18.5, у першому підбазі статті 19.2, першому підбазі статті 23.4 у статті 25.3, у статті 29.4, у статті 30, у статті 31.3 та 31.4 у статті 41.3, у статті 42.2, у першому підбазі статті 49.7, у першому підбазі статті 51.6, у першому підбазі статті 53.3 та у першому підбазі статті 54.2 буде передано Комісії на 5 років, починаючи з 3 січня 2013 р. Комісія складає звіт щодо делегування повноважень не пізніше ніж за дев'ять місяців перед кінцем п'ятирічного періоду. Делегування повноважень автоматично подовжується на ідентичний період, якщо Європейський парламент або Рада не висловлюють заперечення проти такого подовження щонайпізніше за три місяці перед кінцем кожного періоду.

3. Делегування повноважень, згаданих у другому підбазі статті 2.1, в статті 5.4, в першому підбазі статті 7.2, у першому підбазі статті 12.5, у статті 16.2, у статті 18.5, у першому підбазі статті 19.2, у першому підбазі статті 23.4, у статті 25.3, у статті 29.4, у статті 30, у статті 31.3 та 31.4 у статті 41.3, у статті 42.2, у першому підбазі статті 49.7, у першому підбазі статті 51.6, у першому підбазі статті 53.3 та у першому підбазі статті 54.2, може бути відкликано в будь-який час Європейським парламентом чи Радою. Рішення про відкликання припиняє делегування повноважень, вказаних у такому рішенні.

Воно набирає чинності в день, наступний за днем публікації рішення в "Офіційному журналі Європейського Союзу" або в пізніший термін, вказаний у відповідному рішенні. Воно не впливає на дію жодного з чинних делегованих актів.

4. Безпосередньо після ухвалення делегованого акту Комісія повідомляє про нього одночасно Європейський парламент і Раду.

5. Делегований акт, ухвалений відповідно до другого підбазі статті 2.1, статті 5.4, першого підбазі статті 7.2, першого підбазі статті 12.5, статті 16.2, статті 18.5,

першого підбзацу статті 19.2, першого підбзацу статті 23.4, статті 25.3, статті 29.4, статті 30, статті 31.3 та 31.4, статті 41.3, статті 42.2, першого підбзацу статті 49.7, першого підбзацу статті 51.6, першого підбзацу статті 53.3 та першого підбзацу статті 54.2 набирає чинності тільки в тому разі, якщо Європейський парламент або Рада не висловили заперечення протягом двох місяців з передачі такого акту до Європейського парламенту та Ради або якщо Європейський парламент та Рада повідомили Комісії про відсутність заперечень з їхнього боку до закінчення цього періоду. Цей період подовжується на два місяці з ініціативи Європейського парламенту або Ради.

Стаття 57

Процедура розгляду в комітеті

1. Комісії буде допомагати Комітет з політики щодо якості сільськогосподарських продуктів. При цьому йдеться про комітет у сенсі Постанови (ЄС) № 182/2011.
2. У разі посилання на цей абзац застосовується стаття 5 Постанови (ЄС) № 182/2011.

Якщо комітет не визначається з позицією, Комісія не ухвалює проект імплементаційного акту та застосовується третій підбзац статті 5.4 Постанови (ЄС) № 182/2011.

ГЛАВА III

Положення про втрату чинності та прикінцеві положення

Стаття 58

Втрата чинності

1. Цим втрачають чинність Постанови (ЄС) № 509/2006 та (ЄС) № 510/200.

Проте стаття 13 Постанови (ЄС) № 509/2006 застосовується далі щодо заявок, що стосуються продуктів, на які не поширюється дія титулу III цієї Постанови та які були отримані Комісією перед датою набуття чинності цією Постановою.

2. Посилання на постанови, що втратили чинність, вважаються посиланнями на цю Постанову та мають читатися за допомогою таблиці відповідностей в Додатку II до цієї Постанови.

*Стаття 59***Набуття чинності**

Ця Постанова набуває чинності на двадцятий день з дня її публікації в “Офіційному журналі Європейського Союзу”.

Однак статті 12.3 та 23.3 застосовуються з 4 січня 2016 без правових наслідків для продуктів, уже розміщених на ринку перед цим днем.

Ця Постанова є обов’язковою в усіх її частинах та є чинною в усіх державах-членах.

Ухвалено в Страсбурзі 2 листопада 2012 р.

За Європейський парламент
Президент
М. ШУЛЬЦ

За Раду
Президент
А.Д. МАВРОЯНІС

ДОДАТОК I

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ ПРОДУКТИ ТА ПРОДУКТИ ХАРЧУВАННЯ, ЗГАДАНІ В СТАТТІ 2.1

I. Позначення походження та географічні найменування

- пиво,
- шоколад та похідні продукти,
- хліб, випічка, торти, кондитерські вироби, печиво та інші хлібобулочні вироби,
- напої з екстрактів рослин,
- паста,
- сіль,
- натуральні жувальні гумки,
- гірчиця,
- сіно,
- ефірні олії,
- корки,
- кошеніль,
- квіти та декоративні рослини,
- бавовна,
- вовна,
- хмиз,
- тіпаний льон,
- шкіра,
- хутро,
- пір'я,

II. Гарантовані традиційні страви

- готові страви,
  - пиво,
  - шоколад та похідні продукти,
  - хліб, випічка, торти, кондитерські вироби, печиво та інші хлібобулочні вироби,
  - напої з екстрактів рослин,
  - паста,
  - сіль.
-

ДОДАТОК II

ТАБЛИЦЯ ВІДПОВІДНОСТЕЙ ДО СТАТТІ 58.2

Постанова (ЄС) № 509/2006	Ця Постанова
Стаття 1.1	Стаття 2.1
Стаття 1.2	Стаття 2.3
Стаття 1.3	Стаття 2.4
Стаття 2.1, пункт (а)	Стаття 3, пункт 5
Стаття 2.1, пункт (b)	Стаття 3, пункт (3)
Стаття 2.1, пункт (с)	—
Стаття 2.1, пункт (d)	Стаття 3, пункт (2)
Стаття 2(2), підбазци 1-3	—
Стаття 2.2, підбазца 4	—
Стаття 3	Стаття 22.1
Стаття 4.1, підбазца 1	Стаття 18.1
Стаття 4.2	Стаття 18.2
Стаття 4.3, підбазца 1	—
Стаття 4.3, підбазца 2	Стаття 18.4
Стаття 5.1	Стаття 43
Стаття 5.2	Стаття 42.1
Стаття 6.1	Стаття 19.1
Стаття 6.1, пункт (а)	Стаття 19.1, пункт (а)
Стаття 6.1, пункт (b)	Стаття 19.1, пункт (b)
Стаття 6.1, пункт (с)	Стаття 19.1, пункт (с)
Стаття 6.1, пункт (d)	—
Стаття 6.1, пункт (е)	Стаття 19.1, пункт (d)
Стаття 6.1, пункт (f)	—
Стаття 7.1 та 7.2	Стаття 49.1
Стаття 7.3, пункти (а) і (b)	Стаття 20.1, пункти (а) і (b)
Стаття 7.3, пункт (с)	—
Стаття 7.3, пункт (d)	—
Стаття 7.4	Стаття 49.2

Постанова (ЄС) № 509/2006	Ця Постанова
Стаття 7.5	Стаття 49.3
Стаття 7.6, пункти (а), (b) і (с)	Стаття 49.4
Стаття 7.6, пункт (d)	Стаття 20.2
Стаття 7.7	Стаття 49.5
Стаття 7.8	Стаття 49.6
Стаття 8.1	Стаття 50.1
Стаття 8.2, підбзац 1	Стаття 50.2, пункт (b)
Стаття 8.2, підбзац 2	Стаття 52.1
Стаття 9.1 та 9.2	Стаття 51.1
Стаття 9.3	Стаття 21.1 та 21.2
Стаття 9.4	Стаття 52.2
Стаття 9.5	Стаття 52.3 та 52.4
Стаття 9.6	Стаття 51.5
Стаття 10	Стаття 54
Стаття 11	Стаття 53
Стаття 12	Стаття 23
Стаття 13.1	—
Стаття 13.2	—
Стаття 13.3	—
Стаття 14.1	Стаття 36.1
Стаття 14.2	Стаття 46.1
Стаття 14.3	Стаття 37.3, підбзац 2
Стаття 15.1	Стаття 37.1
Стаття 15.2	Стаття 37.2
Стаття 15.3	Стаття 39.2
Стаття 15.4	Стаття 36.2
Стаття 16	—
Стаття 17.1 та 7.2	Стаття 24.1
Стаття 17.3	Стаття 24.2

Постанова (ЄС) № 509/2006	Ця Постанова
Стаття 18	Стаття 57
Стаття 19.1, пункт (а)	—
Стаття 19.1, пункт (b)	Стаття 49.7, підбзац 2
Стаття 19.1, пункт (с)	Стаття 49.7, підбзац 1
Стаття 19.1, пункт (d)	Стаття 22.2
Стаття 19.1, пункт (е)	Стаття 19.1, пункт (f)
Стаття 51.6	Стаття 54.1
Стаття 19.1, пункт (g)	Стаття 23.4
Стаття 19.1, пункт (h)	—
Стаття 19.1, пункт (i)	—
Стаття 19.2	Стаття 25.1
Стаття 19.3, пункт (а)	—
Стаття 19.3, пункт (b)	Стаття 25.2
Стаття 20	Стаття 47
Стаття 21	Стаття 58
Стаття 22	Стаття 59
Додаток І	Додаток І, частина ІІ

Постанова (ЄС) № 510/2006	Ця Постанова
Стаття 1.1	Стаття 2.1 та 2.2
Стаття 1.2	Стаття 2.3
Стаття 1.3	Стаття 2.4
Стаття 2	Стаття 5
Стаття 3.1, підбзац 1	Стаття 6.1
Стаття 3.1, підбзаці 1 та 3	Стаття 41.1-41.3
Стаття 3.2-3.4	Стаття 6.2-6.4
Стаття 4	Стаття 7
Стаття 5.1	Стаття 3, пункт (2), та стаття 49.1

Постанова (ЄС) № 510/2006	Ця Постанова
Стаття 5.2	Стаття 49.1
Стаття 5.3	Стаття 8.1
Стаття 5.4	Стаття 49.2
Стаття 5.5	Стаття 49.3
Стаття 5.6	Стаття 9
Стаття 5.7	Стаття 8.2
Стаття 5.8	—
Стаття 5.9, підбзац 1	—
Стаття 5.9, підбзац 2	Стаття 49.5
Стаття 5.10	Стаття 49.6
Стаття 5.11	—
Стаття 6.1, підбзац 1	Стаття 50.1
Стаття 6.2, підбзац 1	Стаття 50.2, пункт (а)
Стаття 6.2, підбзац 2	Стаття 52.1
Стаття 7.1	Стаття 51.1, підбзац 1
Стаття 7.2	Стаття 51.1, підбзац 2
Стаття 7.3	Стаття 10
Стаття 7.4	Стаття 52.2 та 52.4
Стаття 7.5	Статті 51.3, 52.3-52.4
Стаття 7.6	Стаття 11
Стаття 7.7	Стаття 51.5
Стаття 8	Стаття 12
Стаття 9	Стаття 53
Стаття 10.1	Стаття 36.1
Стаття 10.2	Стаття 46.1
Стаття 10.3	Стаття 37.3, підбзац 2
Стаття 11.1	Стаття 37.1
Стаття 11.2	Стаття 37.2

Постанова (ЄС) № 510/2006	Ця Постанова
Стаття 11.3	Стаття 39.2
Стаття 11.4	Стаття 36.2
Стаття 12	Стаття 54
Стаття 13.1	Стаття 13.1
Стаття 13.2	Стаття 13.2
Стаття 13.3	Стаття 15.1
Стаття 13.4	Стаття 15.2
Стаття 14	Стаття 14
Стаття 15	Стаття 57
Стаття 16, пункт (а)	Стаття 5.4, підбзац 2
Стаття 16, пункт (b)	—
Стаття 16, пункт (c)	—
Стаття 16, пункт (d)	Стаття 49.7
Стаття 16, пункт (e)	—
Стаття 16, пункт (f)	Стаття 51.6
Стаття 16, пункт (g)	Стаття 12.7
Стаття 16, пункт (h)	—
Стаття 16, пункт (i)	Стаття 11.3
Стаття 16, пункт (j)	—
Стаття 16, пункт (k)	Стаття 54.2
Стаття 17	Стаття 16
Стаття 18	Стаття 47
Стаття 19	Стаття 58
Стаття 20	Стаття 59
Додаток I та Додаток II	Додаток I, частина I